www.e-rara.ch

Demosthenis et Aeschinis principum Graeciae oratorum opera

Demosthenes

Basileae, [1571-]1572

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: https://doi.org/10.3931/e-rara-98668

Annotationes Hieronymi Wolfii in Vitam Demosthenis ab Libanio descriptam

www.e-rara.ch
Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Visual Library

ὅτε ἐπειδὴ * συνηγορῶν ἐν δίκῃ τινὶ διέφθειρε τοὺς δικαστὰς, ἐμβληθεὶς ἅμα αὐτοῖς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ κώνειον πιὼν, ἀπέθανε. καὶ τὰ πράγματα αὐτῷ ὡς ἀτέκνῳ * ἐδημοσιώθη. ᾤκησε μὲν τοι ἐν ῥόδῳ καὶ ἐπαίδευσεν, ἡσσηθεὶς ὑπὸ δημοδόκου τὴν περὶ τοῦ στεφάνου ἀγῶνα. πρῶτος δὲ τῶν τῶν, τὸ θέως λέγειν * ἤκουσε δεξὰ τὸ χειδιάζειν, ὡς ἐνθουσιῶν.

ΑΛΛΩΣ.

ἀισχίνης ἀδοξοτάτου, ἀφ᾽ ὁμήτου γραμματοδιδασκάλου, καὶ λουκωθέας τῆς τελεσίας, αὐτὸς ὑποκριτής· εἶτα γραμματεὺς, εἶτα ῥήτωρ, πωλότης, ὁ μισοβλέπτων καὶ φωνίας πωλός. γραψάμενος δὲ παρανόμων κτησιφῶντα, στεφανῶν γράψαντα δημοδόκῳ, ἡττήθη, καὶ ἔφυγεν εἰς ῥόδον, καὶ ἐπαίδευσεν ἐκεῖ.

A Cum autem causæ cuiusdam aduocatus iudices corrupisset, unà cum eis in carcerem coniectus, aconito hausto interijt: eorumq; res familiaris, ut orborum, publicata est. Veruntamen habitauit Rhodi, ac docuit, uictus à Demosthene in causa de Corona. Primus autem diuinitus dicere dictus est, eo quòd ex tempore diceret, tanquam numine afflatus.

ALITER EX EODEM.

Aeschines Atheniensis, Atrometi literatoris & Leucotheæ sacrificulæ filius, histrio fuit primùm, deinde scriba, post orator, & proditor Cersobleptis ac Phocensium: qui cum falsæ rogationis reum fecisset Ctesiphontem, à quo corona Demosthenis decreta fuerat, uictus Rhodum conceßit, ibiq; docuit.

FINIS.

ANNOTATIONES HIERONYMI VVOLFII IN VITAM DEMOSTHENIS à Libanio descriptam.

ΚΡΑΤΙΣΤΕ αὐδυπάτων.) αὐτὶ τ, κράτιστε αὐδύπατε. κατὰ τ ὁμηρικόν.) Vt Homericus ille Asteropæus, de quo Iliados φ. ὅρνυ ἀστεροπαῖος, ἐπὶ πρηδίξιος ἔγχε. Facit autem eum Pelegonis cuiusdam filium.

πρηδίξιος.) αὐτὶ τ ἀμφιδέξιος, ambidexter. utinam huius Montij exemplum proceres nostri imitareniur. Contrarium huius citatur ex Aristophanis Ταγηνισταῖς, ἀμφαρίστερος de homine prorsus inepto ad omnia: sicut illud singularem ingenij dexteritatem complectitur.

τὰ ἀμφότερα.) αὐτὶ τοῦ, ἐν λόγοις, κατὰ τὰ ἀμφότερα αὐήκοντα, ambidexter in utriusq; orationis, tam Græcæ quàm Latinæ, facultate.

καὶ δὴ παρ᾽ ἐκείνοις παιδείας.) Quid uerò Romani habuerunt in ullo disciplinarum genere suum? aut quod à Græcis non fuerint mutuati? Id quod nec Cicer. Tusc. proœmio dißimulat, cum hac tamen appendice: suum semper iudicium fuisse, omnia Romanos, aut inuenisse per se sapientius quàm Græcos: aut accepta ab illis, fecisse meliora, &c.

τὸ περισβεῖον ἀνήρησαι.) τὸ περισβεῖον, Suida interprete, τιμὴ καὶ γέρας est: interdum etiam grandior ætas, τὸν βασιλέα κατὰ τὸ περισβεῖον λαμβάνει, filius natu maximus.

ἴσμεν γὰρ ὅτι πλείω τῶν τιμῶν ἢ τὴν πόνον ἔχει.) Honos alit artes: quem si sperare licuisset, promissos & nos Demosthenis commentarios iampridem absoluissemus. Nunc Amphora cœpit Institui, currente rota uix urceus exit.

πρόχειρον γὰρ τοῦτο.) Scilicet πρὸς τὸν νῦν ὑπόθεσιν.

ἀλλὰ τοσοῦτον μνημονεύσαντες, ὅσα δοκεῖ.) τοσοῦτον pro τοσαῦτα, uel ὅσα pro ὅσον, ἀνακόλουθον siue ἐτέρωσις ἀριθμοῦ, nisi magis placeat hæc uerba ἐπιρρηματικῶς poni.

ἀνεπίληπτος τῷ γένει.) ὅτι ξένος, ὅτι ἐπήλυς, ὅτι μέτοικος, ὅτι μιξοβάρβαρος, ὅτι νόθος· ἀλλὰ γνησίως ἀδελφοῦ ὄντος καὶ ἀστοῦ καὶ ἀστῶν γεγονώς, honesto loco natus, genere reprehensionis experte.

εἴρηται γοῦν.) S. τῷ αὐτῷ. Sed malim εἴρηκε, S. ὁ αἰσχίνης.

ἐπὶ προδοσίας ἐγκλήματι.) Ob crimen proditionis, quod tam latè patuit apud Græcos, ut non modò ij, qui prævaricati essent, & hostibus operam navassent, aut alioqui negligentius rem geßissent, sed ij etiam qui quos tueri debebant, destituissent, προδόται dicerentur: adeò ut Demosthenes, etiam προδότης τῶν πασίωνα τοῦ ὀφθαλμοῦ dicat, & alij ad inanima quoq;, ut scutum aut gladium transferant. Vide Suidam nostrum in uoce προδότης, à quo Polybij προδότης descriptio citatur.

ἀγομένης.) Aut est ἐναλλαγὴ χρόνου, aut legendum ἀγαγομένης uideetur: etsi ἀγόμενος καὶ ἀγόμενος etiam ἀορ. β. esse potest.

σκύθιον τὸ γένος.) Vt Ouid. 15. Metamorph.

— Sparsæ quoq; membra ueneno
Exercere artes Scythides memorantur easdem.

βάτραχον.) De hoc plura Plutarchus.

λυκόσιν ἔλαβε.) Alij ἔλαχε.

τὸν ἐπιτρόπον οἰκέτης.) Seruum sibi præfectum, id est, τὸν παιδαγωγὸν, ut nominat Plutarchus.

διορθοῦσθαι.) Aut est ἐναλλαγὴ χρόνου, aut διορθοῦσθαι legendum.

σοφιστεύειν ἐνεχείρησεν.) Vide Suidam in uita nostri autoris.

συνηγόρησεν.) Hoc se fecisse non prorsus, sed postquam ad Rempublicam accesserit, negat Demosthenes, exceptione aduersus Zenothemidem. ἐμοί, inquit συμβέβηκεν, ἀφ᾽ οὗ πρὸς τὴν δεινῶν λόγων ἐρξάμην, μηδὲ πρὸς ἓν πρᾶγμα ἰδίαν προσιέναι, ἀλλὰ καὶ τὴν πολιτείας τῶν τοιαῦτα ἐξήτησα. Postrema huius loci uerba ambigua atq; obscura sunt, & alibi tractanda.

μελέτῃ κατώρθωσε.) ἐπανόρθωσε studio correxit. Complectitur autem id uarias exercitationes, de quibus Plutarchus copiosus.

ὥστε σύθυς ἐξίστασθαι.) ἤτοι ἐκπλήττεσθαι, ἢ ἀποχωρεῖν, ἀπελείπετο τὸ βῆμα.

διεπονεῖτο πρὸς φῶς πρὸς λόγους.) Exercebatur, id est, exercebat se se in eloquentia, elucubrabat orationes suas. Sed quid sit πρὸς φῶς τὸν λόγον.

ὅτι σὺ λυπῶ λύχνον ἐλαίῳ.) Vrit odoratas nocturna in lumina cedros, ait Virgilius. Fortasse, scio, inquit, lucernam meam tibi esse molestam, commodius uerteris.

ἐν δὴ δρεφῦς.) Germani uocamus conuexum aut tectum interius conclauis, die tillen: quo uno Latino uocabulo dici queat, non uideo, nisi fortè apud Horatium, Nec aureum renidet in mea domo lacunar, sit χρυσοῦ δρεφὺς, κατὰ σωκλεοχλέα.

παρῆλθον εἰς ἰσχύν.) Potentiam assecuti erant. Dionysius in uita Isocratis, τὰ μὴ δυνάμενα πράγματα ὠδεστὶ, καὶ εἰς μέγεθος ἀρχῆς περιελήλυθεν.

ἔθνος ὅμορον τῇ βοιωτίᾳ.) Bœotiæ certè propior quàm Eubœæ Phocis est, utcunq; codices consentiant.

ἱστορόν τινα.) Hunc Argæum appellat Plutarchus in uita Philippi.

ἐπιδιμόνος.) Aggressus ex insidijs, hoc est, ἐνεδρεύσας, ut Phauorinus interpretatur ex ueterum utiq; commentarijs: Suidas simpliciter μαχόμενος ἢ ἐγχειρῶντος. Budæus etiam ἐπιβουλεύοντος. Historia extat lib. 16. Diodori, & in Gemisti παραλειπομένοις.

οὐδὲν λύτρων.) Gratis, impunè, sine precio redemptionis: non quòd ita faueret Athenienßibus, aut tam miti esset ingenio, sed ut clementiæ laudem inueniret, urbemq; potentißimam sibi conciliaret. Videtur enim alterum membrum deesse: cuiusmodi sit: ἀλλὰ συμφέρον τοῦτο τῷ αὐτῷ πράγμασιν ὑγόμενος, καὶ δόξαν πρακτικὸς παρὰ τοῖς ἄλλοις δυεροῦν, καὶ πόλεως μέγιστα δωρούμενος δύνασθαι ἐπιπάσασθαι βουλόμενος.

τοῖς μὴ δυσὶν.) M. τῶν μὴ ἐν δυσὶν.

ἄκρος ἀγωνιστὴς ἐγένετο.) Palmam obtinuit.

διεπονεῖτο τῷ ἀληκαρνασσεῖ.) Id opus non extare arbitror: inter ea certè quæ edita sunt, me reperisse non recordor.

ὡμολόγητο.) Nam ipse id in oratione περὶ στεφάνου confirmat.

καὶ τὰ φιλιππικῶν.) Vlpianus primi tomi orationes ferè omnes appellat Philippicas.

πρὸς τὰ πραγμάτων.) M. πρὸς τὰ φιλίππου (uel ἐκείνου) πραγμάτων.

ἀλ᾽ ἄν τινὰ ἐπιγραφῶ.) Vt Olynthiacæ, de pace, Halonneso, Chersoneso, ad Philippi epistolam responsio.

IN VITAM DEMOSTHENIS à Plutarcho descriptam.

ΕΙΤ᾽ σύμπίδας.) Sic Athenæus lib. 1. his uerbis: εἰς ἃς νίκας καὶ σύμπιδας ἔγραψεν ἐπινίκιον. Sed Ammianus Marcellinus lib. 14. sic

14. sic scribit: Vt Simonides Lyricus docet, beatè perfecta ratione uiueturo, ante alia patriam conuenit esse gloriosam.

ὀλυμπιάσιν.) Dat. aduerbij uice, Olympiaè, in Olympico certamine. Apud Isocratem in Plataico: τελευτᾶν τρατοῦμαί τε καὶ διοσπιάσι. peculiaris aduerbij formatio est, αὐτί τε, ἐν διοσπιάσι, nisi fortè rectius, διοσπιάσι sicut ab ἀδλῶν fit ἀδλώνσι, in loco, Athenis, ἀδλώνδε, ad locum, Athenas: ἀδλώνδεν, de loco, Athenis. Lego autē, εἰ ὀλυμπιάσι νίκας: quod articulos omitti sæpè non ab autoribus, sed ab oscitantibus librarijs, collatio diuersorum codicū me certò edocuit.

ἀδὲν διαφέρειν οἴομαι ἀδόξου.) Nihilo plus referre arbitror ex obscura & humili patria esse ortum, quàm è matre deformi & pusilla natum esse. Sic uerti potest si suppleatur, μᾶλλον, & est sententia paulò argutior. Nolui tamen mihi licere nimium.

ὡς τ' ἀτιμῶν τις.) Aristoteles Rhetoricorum 3. τοιμελῶς τῶν ἄγιναν ἀφιλῶν ἐκίλευσεν, τῶν λύμλω τε παραίνως.

τῶν ἰαλίδα μόνον.) Ceos uel Cea insula iuxta Euboeam, una è Cycladibus, quæ olim quatuor urbes habuit, Paessam, Corissiam, Carthaeam & Iulidem. quarum hæc postrema patria fuit Simonidis Melici, & Bachylidis poetarum, item Erasistrati medici & Aristonis Peripatetici philosophi. Strabo lib. 10. De Aegina, item lib. 8. Polus excellentissimus histrio, Aegineta fuit, ut post ipse Plutarchus in hoc opere dicit.

ὡς λύμλω ἀφαιρῶν τε πειραιῶς.) ἀφαιρῶν τε πειραιῶς, ὡς λύμιν. Sic ordino uerba, esse auferendam à Piraeeo tanquam lemam, quòd uidelicet prospectum longiorem impediret, ac luminibus officeret. Licet et sic ordines, ὧν ἀφαιρῶν ὡς λύμλω πειραιῶς. Parum enim refert, eodem ſ sententia recidit.

ἀλλὰ ξίνων τὶ πολλῶν καὶ εἰκείων καὶ διεσπαρμένων.) M. ἀλλὰ ξίνων τὶ τῶν πολλῶν καὶ διεσπαρμένων. Nam τὸ, καὶ ὃν οἰκείων, minus placet.

ἀφλονίαν ἴχων.) Lego ἴχων, ut post ὑπολαμβανῶν. Nam τὸ ὡς refertur ad uerbum ἀπολιλόναι.

καὶ ἵνα μὴ μικροτέρα γένοιτο φιλοχωρεῖν τοῖς.) Hesychius, φιλοχωρῶν, τῶν χώραν ἀγαπᾶν, interpretatur. & sic ego uerti. Sed si per Grammaticos liceret, intelligerem in genere, ἀγαπᾶν τοῖς παρεῖσιν, ἢ στέργειν τὰ παρόντα, ut significet periculi aut cladis aliquid imminere patriæ suæ, quod ipse præsentia & autoritate sua propulsare aut mitigare posit. Philon de mundi æternitate, ἄριστον θέσιν καὶ τάξιν ἁρμόνιον τὰ τοῦ κόσμου μέρη πάντα εἴληχεν, ὡς ἕκαστον λαβόμενον παρὰ μὲν φιλοχωρεῖν μὴ βούλεσθαι ἀμείνω μεταβολῆς. Optimum situm & ordinem concinnum mundi partes omnes sortitæ sunt, ut in eo unaquæq; tanquam patria acquiescat, nec mutationem meliorem quærat.

καὶ τῶν παρὰ τῶν ἰταλίαν.) M. κατὰ τῶν ἰταλίαν. Præpositiones enim, ἀνά, αὐτί, ἀπό, διά, ἐπί, ἐν, ἐμ, κατά, παρά, περί, πρό, πρός, ὑπέρ, ὑπό: alias item particulas, ut μέν, γάρ, δή, καί, & similes, permutari sæpè uideo.

ἀμωσγέπως ἔχομεν ἐμπειρίας ἐπανελθεῖν.) Observa constructionem, ἀμωσγέπως ἐμπειρίας, sicut ὅτως ἔχω ἐμπειρίας: deinde, ἔχομεν ἐμπειρίας ἐπανελθεῖν, pro ἐθαυμάζομεν, ἢ ἐπιστάμεθα σωιέναι.

ἐν σύχρονε, ἀλλ' οἴσισι.) Puto addendum, ἀλλ' ἢ οἴσισι, non nisi ijs, qui: aut certè, ἐν σύχρονε. scilicet, ἡμῖν, ἀλλά, &c.

ἐπιχωρεῖ φιλοτιμίας.) F. A. ἐπιτίθεται, S. ἢ μιλίτη καὶ ἄσκησις.

ἐπισκηψόμεθα.) Lego ἐπισκιψόμεθα, per ι, non per κ.

ὁ ἐν ἅπασι πόριτος καὶ ἀκίνδυνος.) πόριτος, hoc loco, πόρρίζος, πολύς, ἀργός, λεχὺς ἐκ προοιμίου. Cū enim Cæciliū huc, quisquis fuit (is fortasse ad quem extat Aelij Dionysii Halicarnassei epistola) νικοῖσθαι dicat, μὴ μὴ γνῶναι ἑαυτόν, utiq; uituperat, nō laudat. Refert Varinus uersum ἀδίκοτερον τὰ μὴ πορισσύνοντα τε λόγων ἄφθονα, superuacaneis uerbis supersedeto. Idem aliquando laudis esse affirmat. ut apud Synesium, πόριτοι σοφίαν ἀγάπιοι, hoc est, πόικιλοι καὶ ἄποροι. τὰ πόριτα τὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα, sæpe opponuntur, ut πόριτα sint, τὰ δὲ φιλοτιμίαν μᾶλλον ἢ δὲ χρείαν ἀνήκοντα, qua de re disputatio est apud Quintilianum, τὰ ἄρτια, quæ & σύζυγα, ut δύο, τέσσαρα, ἕξ, & πόριτα καὶ ἄζυγα, ut ἓν, τρία, πέντε, apud Arithmeticos opponi, satis notum est.

διλρίν & ἐν χρόνῳ βία.) Prouerbium in eos dici, qui commoditatibus suis destituti, in rebus sibi alienis uersantur atq; incommodis, facilè intelligitur. Delphinus enim in mari uelocissimus, extra aquas expirat citò. Ion, autore Suida, Chius poeta tragicus fuit, idemq; Lyricus et philosophus.

τὸ γνῶθι σαυτόν.) Cognosce te. non est opus addere ipsum. Graeci enim, ἐμαυτοῦ, ἑαυτοῦ, σεαυτοῦ, sæpe loco simplicium usurpant.

τὸν αὐτὸν ἕκαστον πλάττων ἀπ' ἀρχῆς ὁ δαίμων.) Feliciani editio habet, ὁ αὐτός. idem genius cum formaret Demosthenem. uel cum genius (sic uel diuinam prouidentiam, uel τῶν φυσικῶν δύναμιν, καὶ τὸ γενέθλιον δαίμ, nominare uidetur) eundem formaret Demosthenem, &c. Nominatiuus magis placet. quia τὸν αὐτὸν πλάττων plus

A est, quàm πολλὰς ὁμοιότητας ἐμβαλῶν.

πρόδρομον αὐτὰ τοῖς πρόσθεν.) Sententia postulat ut αὐτὰ ἢ πρόσθεν ad φύσιν, ἐκείνα καὶ πράγματα ad τύχην (quæcunq; sint harum particularum collocatio) referantur.

ἀπολελοιπότας.) Pro κατελελοιπότας, orbatus & quasi destitutus à patre.

τῶν ἐμμελῶν καὶ προσηκόντων ἐλευθέρων μαθημάτων.) Intelligendæ sunt non tam αἱ ἐλευθέριοι, artes liberales, philosophiæ & literarum studia (hæc enim illi minimè defuerunt) quàm τὰ γυμνάσια, ut seruus apud Terentium, Fac, inquit, periculum in literis, fac in palæstra, in Musicis: quæ liberum scire æquum est adolescentem, solertem dabo. Battali quoq; conuicium ad corpus potius, quàm ad ingenium pertinet.

αὐλητὴς τῶν κατιαγόντων.) Scilicet, ἕος, sicut dicitur, ἕος τῶν πολλῶν, & Theocritus, ἕος ἀπὸ τῶν πολλῶν ἐμὶ συρακοσίων. Paulo post, eadem ἐλλείψει utitur, ὡς τῶν λιγόντων καὶ αὐτὸς ἐσόμενος. Tibicen è fractorum seu effœminatorum numero. in quem Antiphanes, ad eius molliciem exagitandam, fabellam Comicam, hoc est, comœdiam, edidit. malo ἐς τοῦτο, τὸ κατιαγὸς, κωμῳδῶν legere, ut habet editio Beebeliana, quàm ἐς τοῦτον. Hesychius κατιαγότα, κατεφλωγμένα, κατατιθασμένα, κινλασμένα. Quærendum utrum metaphoricè, an propriè sic dicatur, cui spina dorsi in puericia fracta fuerit, quò esset agilior? ut ferunt nunc quoque facere saltatores? κατιαγὼς τὰ ὦτα καὶ διεφθαρμένος τῶν διεκόσιον, pugilis epitheton, qui Theocrito dicitur, τιθασμένος ὄστα πυγμᾷ. κατιαγὼς δὲ κεφαλῆς ἢ τε κρανίς, cui B calua confracta est aut uulnerata, ἀτρεκὴς ἔλλειψις δὲ κατὰ.

φυφρὰ καὶ παροίνια γράφοντος.) Qui carmina lasciua & petulantia scriptitaret. alioqui παρόινος, usitatius est, quàm παροίνος. Varinus, παρόινον, exponit, μέθυσον, ὑβρίστα, λοίδορον, ἐκλυτον. παροινικώτατον & μακρὸ παροίνιον, nescio ex quo autore describit, his uerbis, οὐδὲς ὡς ἐπέπλεκτο πολλῶν ἀγαθῶν, αὐθέκατ', ἐσκίρτα, ἀπιπέρδε, κατεγέλα. παρόινος, Aristophanis interpres exponit, μέθυος, ὑβριστής.

καὶ δραμάτιον ἐς τοῦτο.) Vel ἐς τοῦτο κωμῳδῶν αὐτοῦ, ἐς τοῦτον: S. ἐποίησε, κωμῳδῶν αὐτόν.

δοκῶ δὴ καὶ τὸ.) Varinus. Battali nomen à ueteribus in eos usurpatum uidetur, qui suam pudicitiam prostituissent. Vnde βατταλίζεσθαι, est molliter & flagitiose uiuere.

ἄργας.) Suidas Battali cognomen adolescenti Demosthenis ob molliciem, Argæ propter asperitatem in senectute fuisse inditum scribit.

καὶ γὰρ ἄργας τὔνομα ποιητὴς τῶν νόμων πονηρῶν καὶ ἀγελείων.) Etenim quidam Argas nomine poeta fuit, modis in canendo uti solitus improbatis & molestis. νόμος, significat hoc loco modos musicos, non leges ciuitatum. ὁ λιδαρφδικὸς τρόπος & μελῳδίας, ἁρμονίαν ἔχων παντίλιν, καὶ ῥυθμὸν ἀκοσμίνον: id est, νόμος, est modus Citharoedicus melodiæ, compositione ordinata & numero finito.

καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, κατὰ πλάτωνα.) Et hæc quidem hactenus. hæc de his dixisse sufficiat. Aristophanes, καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. Est formula transitionis. κατὰ πλάτωνα, ut uerbo Platonis utar, in Latino rectè omittitur, cum non sententia, sed loquendi modus ex C eo citetur. Extat autem in Cratylo, καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα (falsò enim ταύτης in Aldino legitur) ὡς παρὰ μικρὸν εἰδότων, ἐρήσθω.

τῶν πόρι ὠρωπῶ.) Hæc ciuitas in confinio Atticæ & Bœotiæ sita, multus inter Athenienses & Thebanos controuersias peperit. ἀγωνίζεσθαι κρίσιν, reus potius uidetur, quàm patronus aut accusator. proinde uerterem: Cum Callistratus causam de Oropo dicturus esset: nisi Suidas scriberet, καλλίστρατον διασάμενος τὸν ῥήτορα ὑπὲρ ὠρωπίων λέγοντα. Cum spectasset Callistratum oratorem pro Oropijs dicentem, id est, defendentem Oropios. ὠρωπὸν autem Suidas dicit, παρὰ τὸν τῶρον ὄπας. quod Orus quidam oculos ibi amiserit. Sed ipse Demosthenes omnium optimè hunc locum declarat in oratione Midiana, nisi quod ibi pro Callistrato, Philostratus legitur. Verba eius hæc sunt: πάλιν φιλόστρατον πατέρ ἰόμεν τὸν λιλωνοῦδε χαβρίου κατηγορεῖν, ὅτ' ἐκρίνετο πόρι ὠρωποῦ κρίσιν θανάτου, καὶ πάντων τῶν κατηγόρων πικρότατον γιγνόμενον καὶ μετὰ ταῦτα χορηγοῦντα πασὶ διονύσια καὶ νικῶντα· καὶ χαβρίαν οὔτε τύπτοντα, ὅτε ἀφαρπάζοντα τὸν στέφανον, οὐδ' ὅλως προσιόντα, ὅποι μὴ προσῆκεν αὐτῷ. Quo loco Vlpianus, χαβρίας, inquit, ἐπειδὴ δυβάσεις βοηθῆσαι ἀδικουμένοις, ὅτι ἐκινδύνευον. ἅτα συνδίκοις ἀπίσπασαν τὸν ὠρωπόν, χωρίον ἐν τοῖς ὁρίοις κείμενον. ὑπωπτεύθη γοῦν ὁ στρατηγὸς, ὡς συκοφάντης, καὶ προδοσίας ἐκρίθη. Interpretationem qui uolet, è nostra conuersione petat, quæ cum his annotationibus adiungenda sit: non est operæpretium onerare lectorem uerborum multitudine. Callistratum oratorem Demosthenes in oratione contra Timotheum uocat, τοῦτ' πράττειν καὶ τῷ ἀκῶν κινάμενον,

καὶ περὶ τὴν ἐπιβιωπαρασκευὴν μάλλον, ἐφη, ἄγειν αὐδεν φυγάδα, ὃ ἀδηναῖοι θαύματος δὶς κατεψηφίσαντο, καλλίστρατον. & Isocrates de Pace, Callistratum exulem urbes in Thracia condidisse scribit.

πρὸς τοὺς δημοσίους.) S. δήλους. de quibus Vlpianus.

ὡς τ λιγόντων ἰσόμενος καὶ αὐτός.) Quasi & ipse orator futurus. τ λιγόντων, id est, ῥήτωρ. Sic Olynthiaca 1. οἱ λίγοντες, id est, οἱ ῥήτορες.

τότι σχολάζοντος.) Scholas habente, profitente Rhetoricam. aliàs est σχολὴν ἄγειν. Paulo post, συνισχολακέναι πλάτωνι, in Platonis schola uersatum. Cic. 1. Offic. Equidem existimo & Demosthenem, si illa quæ à Platone didicerat, tenuisset, & pronunciare uoluisset, ornatè splendideq; facere potuisse. Quanti autem Platonem fecerit Demosthenes, declarant eius uerba in epistola ad Heracleodorum.

τ ὁρισμένον.) Vide apud Plutarchum uitam Isocratis, ubi hoc tractatur.

παρομίδοντα τ ἐρχομένιον.) De hoc alibi nihil me legere memini: & satis nobis est grauis Plutarchi autoritas: & ignorare talia, non est piaculum, ἰδιωτικὰ ὄντα καὶ διὰ τ ἀφιλόσοφα.

ἐδὲ πολλοστὸν μόρον.) ἐδὲ πολλοστημόριον. Nec unam partem è multis, ne minimam quidem partem.

τῷ διασπᾶσθαι τὰς προθέσεις.) F. διασπᾶσθαι per ι, præterito perfecto. etsi parum refert.

σύνομος ὁ δρᾶσις.) Bebeliana editio θεμάσις rectius legit, opinor à municipio Attico δρία.

ῥιμβόμενον.) πλανώμενον, γυρεύοντα, oberrantem, obambulantè, præ animi ægritudine utiq;.

ἐκπεσόντος αὐτ.) Cum excidisset, explosus esset. συγκεκαλυμμένος, tecta facie præ pudore. Sic Græci fœda & turpia dicunt, ἐφ' οἷς ἐγκαλύψασθαι δίοι, obuoluta, ut opinor, pallio facie. Aliud est, γράμματά τινος ἐκπεσῶν, quod in fine huius operis legitur, de literis siue per imprudentiam, siue amicorum perfidia uulgatis.

μικρὸ δίωμ καταναλωκέναι.) δίωμ per ω rectè scribitur, à uerbo δίω personali. posit & δίον per ο legi, à δεῖ impersonali, κατ' ἀτλιπισμὸν, αὐτὶ τ μικρὸ δίοντος.

παροραῶσθαι.) M. παρορᾶτ. & quidem sæpe ᾶσθαι pro σαι aut τ fallsò scribitur: & econtrariò.

ἀπᾶν ἀπὸ στόματος.) Suidas, ἀπὸ στόματος, inquit, αὔσυ γραμμάτων, & ἀποστοματίζειν, ἀπὸ μνήμης λέγειν. Idem ualere etiam, φράζειν ἀπὸ γλώττης, exemplis bonorum autorum docet.

ἐν ὕθει πρίποντι καὶ διαδίσει.) Sic Donatus etiam sæpe in Terentio monet, aliquid ἐν ὕθει, ὅ ἐν ὑποκρίσει legendum esse.

καὶ χάριτος πρόσεστι.) αὐτὶ τ, προσγίγνεται, ὅ πρόσεστι.

ἐνταῦθα ἄ πάντως μᾶ.) Verba sic ordinato: ἐνταῦθα ἄ πλάττειν τῶν ὑπόκρισιν, καὶ διαπονεῖν τῶν φωνῶν, κατιόντα (sic enim lego: non προσιόντα) πάντως μᾶ ἐπάστης ὑμέρας, πολλάκις ἄ, &c.

μικδὶ βουλόμενος πάνυ προσιθεῖν.) Subintelligi potest, τῷ δήμῳ, prodire in conciones: sed melius uidetur, προιθεῖν, prodire in publicum, ne studium scilicet interrumperetur.

τάχιστα κατίβαινεν ἐς τὸ μιλιτιτήριον.) Vocat, μιλιτιτήριον, τὸ καταγώγιον καὶ τὰς καταγάς οἰκήσεις, locum in quo se exerceret seu declamaret. Declamationes enim Græci, μιλίτας, dicunt.

ἀπολογισμός.) Hesychius, ἀπολογίαν. Varinus, ἀπολογίζεσθαι, τὸ ἀποδοῦναι λόγους τ δαπανημάτων. Budæus, ἀπολογίζεσθαι τὸ διεξιέναι. Suidas ex Demosthene interpretatur, ἀπολογίσασθαι, τὸ ἐπιξιθεῖν ἕκαστα. & è Polybio citat: ὁ ἄ ξανθίππος παραγενόμενος, ἐς χῶρας ἐφόρει τοῖς ἄρχουσι τὸς ἀπολογισμὸς, παρά τι νῶν σφαλάσαν, καὶ πῶς διώσαντο τὸς ἐναντίους νικῶν. rationes obtulit, causas scripto exhibuit.

τὰς πρὸς τὸς ἐκτὸς ἐντύξεις.) Congressus & colloquia cum alijs intelligo, siue ciuibus, siue hospitibus: siue ipse illos adijisset, siue ipsum illi conuenissent.

ἀναλαμβάνων ἐς ἑαυτόν.) Ad seipsum referens, in suam personam conferens, ita tractans ac si sua res ageretur. hoc malo, quàm in memoriam reuocans. Suidas interpretatur, αὐίχειν, αὐαπᾶσθαι, ἐνθυμεῖσθαι. Plato apologia, ἀναλάβωμεν δὴ ἀρχῆς τίς ἡ κατηγορία, repetamus accusationem.

ἢ ὑφ' αὐτ πάλιν ἐς ἄλλον.) Sic Bebelius. Sed Heruagius rectius opinor, πρὸς ἄλλον.

ἐπὶ καιρὸ λίγοντος.) Post, ἐκ τ παρεσκευασμένου. & ἐκπροχείρου. & ἐκ τ παρόντος. & Demosthenes, ἐκ τ παραχρῆμα. In uita Aeschinis, τὸ θέως ἀπᾶν, extempore dicere aut declamare, hoc est, μὴ προφρονταιπόνα ἢ προπαρασκευασμένον πρὸς τοῦτο, καὶ σωτεταγμένον.

ἀλλὰ καθὴμένος.) Lego, ἀλλὰ καὶ καθὴμένος. τὸ ος, ως, ον, ου, sæpè permutantur.

ἢ πρὸς καιρὸν ἀτολμίας.) Pro, ἢ πρὸς τὸ ἐπὶ καιρῷ λίγειν ἀτολμίας: si scriptura non fallit.

θορυβοῦντι.) Cum obturbante & reclamante populo hæsitaret, acclamatione aduersa populi uso. Capitur etiam pro applausu, ut Panathenaico Isocratis: αὔξανετο δ' ὁ λόγος: ἐπηνημένος δ' ὑπ' καὶ τιθορυβημένος: καὶ τυτυχηκὼς, ὥσπερ οἱ κατορθοῦντες ἐν τῶν ἐπιδείξεσι. Sic & Aristot. α. ῥητορικῶν, καὶ πεῖθανοι μᾶ ὀχ ἕτερον οἱ λόγοι οἱ διὰ τ παρὰ δεινμάτων: θορυβοῦντ ἄ μᾶλλον οἱ ἐνθυμηματικοί, hoc est, maiorem applausum excitant.

ῥέοντι πολλῷ.) Fluenti multo, id est, acri & copiosa oratione inuehenti in Athenienses. Verba Demosthenis sunt, ex oratione περὶ τ φάνους.

μυῤῥινούσιος.) Alius fuit Lamachus dux Atheniensium, qui cum Nicia & Alcibiade in Siciliam profectus est, ῥιψοκινδυνος καὶ φιλοπόλεμος. μυῤῥινούσιος nomen δήμου esse conijcio. In uita Isocratis fit mentio λυσιμάχου μυῤῥινουσίου. Vtrum rectius sit μυῤῥινούσιος, an μυῤῥινουσίου, & an diuersa municipia sint: sine autoritate ueterum statuere non possum. In altera Plutarchi uita legitur, τ τρωιανάς, quod quid sit, æquè me ignorare fateor. Varinus nihil affert, nisi, μυῤῥίνη χώρα, καὶ ἐδὲ φυτῶ.

ὅτως ἐπίστρεψε.) Varino interprete, τὸ τὰς ἀπαόστων ὄψεις ἐς ἑαυτ ἐφειλκύσατο, ἤτοι διὰ χαρίτων τινῶν, ἢ καὶ πεθανῶν λόγων, omnium ora oculosq; in se conuertit. Interdum idem ualere ait, τὸ ἐπιστρέφειν, quod, τὸ διορθώσασθαι, corrigere.

πρόκλεις τὰ μᾶ ἄλλα.) Videlicet, τῶν στρατηγίαν καὶ σύνταμιαν imperatoria munera, & confidentiam. Ac cætera quidem Periclis nihil ad se attinere, nec sibi usurpanda iudicasse, sed gestum & conformationem atq; institutum eius & cautionem, ne subitò de re qualibet ac impræmeditatè diceret, &c. τὸ πλάσμα καὶ σχηματισμὸν, pro persona accipio, quam sibi unusquisq; imponit, aut assumit.

ὃ πάνυ πρεῖσθαι τῶν ἐν τῷ καιρῷ δόξαν.) Malim, licet 4. codicibus, Veneto Feliciani, Heruag. duobus, & uno Bebeliano, reclamantibus legere, προσεῖσθαι, hoc sensu: non magnopere curasse laudem dictionis extemporalis, præsertim cum sequatur, ὀδ' ἐπὶ τύχῃ πολλάκις, ἐκὼν ἄνω, ποιεῖσθαι τῶν δώσαμιν. Sed si pro ὃ legas ὅτι, ac τὸ πρεῖσθαι τὸ καταφρονεῖν interpreteris, ferri potest.

τῶν ἐν τῷ καιρῷ δόξαν.) F. τῶν ἐπὶ τὸ καιρὸ λίγειν δόξαν. Sic postea pro τῶν πρὸ τ καιρὸν ἀπαντήσεσι, malim, τῶν ἐπὶ καιρὸ, uel, ἐπὶ τῶν καιρῶν.

ἐμμετρον.) Numeris deuinctum, poeticum. est enim uersus iambicus trimeter. Interpres sensum secutus, immane uertit.

ῥωποπρόθρα.) Sic habent omnes quos ego uidi codices. Lexica quædam arguunt, alicubi legi, ῥωπρόθρα. Cum autem ῥῶποι sint δάμνοι frutices, uirgulta, sarmenta, φυτὰ φρυγανώδη, σύλλογα, & ῥῶπες, fasciculus uariarum rerum, συμμικτός τις καὶ σύνθετος φέρεται: πρόθρα uerò παρὰ τὸ προῆν, à traijciendo fieri uideatur: nondum me pœnitet uertisse fasciculos sarmentorum uoluentem. Nec uolui substituere tunc ex Diogene, δημοδίνης τῶν ῥωβοσομυλόθραν. ἐῶνα γὰρ τὸ σύβωνίδος καὶ δημοδίνης ἀκηκόναι, καὶ ῥωβικώτερον ὧν πάσασθαι. Vbi Ambrosius τ ῥωβικὸν, interpretatur, qui R literam pronunciare nequeat: quam ego uocem in Græcis Lexicis non reperio. Anno autem 1548. quo hæc primum uertebam, nondum erat editus Eustathij index, in quo est, ῥωποπροθρόθρα, σκῶμμα ἐπὶ χυλαιέτοι καὶ φλυαρίᾳ. Et scurriles huiusmodi comicorum compositiones non nullum habent sensum, quem utcunq; Latinè reddi non est improbandum. Neq; quicquam uetat, neq; etiam nouum est, eundem ab alio scurra appellari aliter. Sed nugarum plus satis.

ὁ ἄ παρασκώπτων ὡς χρώμενον τῷ αὐτιθέτῳ, φησὶν, ὅτως ἀπίλαβεν ὥσπερ ἴλαβεν.) Suidas & Harpocration, αὐτίθετος ὁ καὶ αὐτίθετον λίγοντ, σχῆμα λέξεώς ἐστι καθ' ὃν αὐτιθέασιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία, ἢ καὶ τὰ μόρον, ἢ ἀθρόως. Cum autem hic nulla sit contentio contrariorum, sed uel, παρονομασία, uel, συνοικία quædam: aut Plutarchus uoce αὐτίθετ abusus est, aut locus hic mendi suspicione non uacat. Quid uerò si ita sit legendum, ὅτως ἀπίβαλεν ὡς παρέλαβεν: Sic abiecit, id est, amisit, sicut suscepit? Ita constabit τὸ αὐτίθετον, in uocibus, ἀποβαλεῖν καὶ παραλαβεῖν, etsi τὸ ἀπολαβεῖν magis consentiret cum τῷ ἀποβαλεῖν: ut legas, ὅτως ἀπίβαλεν, ὡς ἀπέλαβεν.

ἠγάπησε γὰρ τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν δημοδίνης ἐκτὸς. ἐ μὴ τὸ δία.) Libenter extrinsecus assumpsit. Est & hic locus salebrosus. Libenter & crebrò uerbum hoc ἀπέλαβεν ὥσπερ ἴλαβεν, usurpabat. Reliqui codices, τὸ ἐκτὸς, coniungunt, libenter extrinsecus assumpsit: quod intelligo perinde, ac si dixisset, quamuis sententia non postularet. Sed Feliciani editio coniungit, ἐκτὸς ἐ μὴ νῦ δία, &c. Nisi fortè, ut & Lucianus περιπίνθυσε, ἐκτὸς ἐ μὴ τῶν σποδὸν ὑμᾶς σιτεῖσθαι πεπισθηκᾶν, nisi fortè nos cinerem esuros persuasum habetis. Pro, παραλαβὼν, lego, παραλαβεῖν ἐρικῶς ἢ τεχνικῶς. Delectatus est Demosthenes uerbo παραλαβεῖν.

περὶ συλλαβῶν διαλεγόμενος.) Malim, διαφερόμενος, de syllabis contendens, quàm, disputans; λαβεῖν ἀπελαβεῖν. Aliud tamen est alicui

cui sua restitui, aliud accipere aliena dono. Nec enim leue est onus deuinctum esse alicuius beneficio, quod accipere, ut Mimus ait, est libertatem uendere: idq; ipsius Philippi epistola declarat, qui se περὶ τῆς δόσεως καὶ ἀποδόσεως, in iudicio disceptaturum profitetur: nisi fortè (ut facilè crediderim) scomma illud est.

πλὴν τόνγε δημάδλω.) Lapus eleganter addit (nisi fortè nostra exemplaria mutila sint) omnes sui temporis oratores sine controuersia superauit.

τῇ φύσει χρώμενον.) Subintelligatur alterum membrum, καί τοι ἀπαίδευτον ὄντα, sola ingenij felicitate, sine doctrinæ adminiculis. Nam Suidas eum nautam seu nauicularium fuisse scribit, & querela Demosthenis περὶ καταπαλαίστων αὐθρώπων, ναυτ, καὶ ἀμαθῶν, hunc potissimum tangere uidetur.

ἀρίστων ὁ χῖος.) Si Straboni credimus, καῖος, uel, κῆος, legendum erit, & apud Athenæum ἐπινίκιον γράψαντος σιμωνίδου τοῦ κέω, quanquam & apud Ciceronem in Officijs Aristo Chius legitur. quæ uerba ineptè nonnulli iungentes Aristochium nescio quem nobis obtrudunt.

ὄστ' ἐμῶν λόγων κοπὶς ἀνίστατο.) Versus trimeter Iambicus. Orationis ensis exurgit meæ.

τοῖς πρὸς τὰ σιμὰ προβάσεσι.) M. προσβάσεσι. &, ἀγχοῦς per ν geminatum. Sic κάσαυδρος σ gemino, pro κάσαυδρος.

ἅμα τῷ πνεύματι πυνθανόμενον.) Tametsi creber anhelitus urgeret, nihilominus tamen pronunciasse.

τὸ τόνον καὶ τὴν ὑπόκρισιν.) Contentionem uocis, & actionem oratoriam.

αἰσίωνα.) Felicianus & Heruagius legunt, ἀπίωνα.

ὃς ἀπεκαλεῖτο.) M. ἐπεκαλεῖτο.

τῇ κατασκευῇ.) Varinus κατασκευάζειν λέγει τὴν ἐπὶ τὸ ποικίλως συνιστάμενον. Sic Dionysius Halicarnasseus, θαυμαστὸν γὰρ δὴ καὶ μέγα τὸ τοῦ ἰσοκράτους κατασκευῆς ὕψος, ἐρρωμενῆς μᾶλλον ἢ ἀνθρωπίνης φύσεως εἶναι. significat artificiosam orationis compositionem & structurã. Aliàs est ἡ κατασκευή, confirmatio. ἡ αἰτιολογία καὶ πίστωσις ∞. ἀνασκευὴ ὅθεν κατασκευάζειν καὶ ἀνασκευάζειν.

ὅτι τὸ αὐστηρὸν πολύ.) Hac de re uide Dionysium Longinum περὶ ὕψους.

ἐν δὲ ταῖς ἀπαντήσεσι ταῖς περὶ τὸ καιρόν.) Bebelius παρὰ τὸ καιρόν, in congressibus occasione data, uel cum obiter incidisset, utebatur etiã ridiculis. ἀπαντήσεις etiam intelligi possunt responsiones, cum scommata scommatis pensantur. Pro παρὰ τὸν καιρόν, fortasse legendum, κατὰ τὸ πρός. Lexica interpretantur παρὰ τὸν καιρὸν in præsens, εἰς τὸ παρόν. Potest etiam significare παρακαίρως.

ἐν κολλυτῷ.) Loci nomen, id est, δῆμος ἀττικῆς, unde patrium nomen κολλυτεύς.

διωρεῖσθαι δίκαιός ἐστι.) Si præcederet, ὁ δ' ἄλλος αὐτὸ τρόπος, elegans esset Græcismus. Bebelius, τὸ δ' ἄλλον αὐτὸ τρόπον, δίκαιόν ἐστιν. tametsi etiam sic ferri potest: ὁ δημοσθένης δίκαιός ἐστι διωρεῖσθαι (κατὰ) τὸ ἄλλον τρόπον, &c.

αἱ δ' πρεσβύτατη.) Vetustissimæ Philippicæ conciones attingunt res proximas, scilicet, Phocensi bello.

παρασκευασάμενος ἐπῆν.) Instituisse actionem, comparasse se ad accusandum Midiam.

αἱ τεισχίλιαι.) Scilicet, δραχμαὶ, ἃ τριάκοντα μναῖ 12000. nummum, 12. sestertia, id est, 300. coronati. autore Budæo, qui 35. solidos ualeant.

λαβὼν δὲ πολιτείας.) Lego, λαβὼν δ'. quæ particula præsertim cum apostropho δ' sæpè perperam omittitur.

πλεῖστον δ' αὐτ.) Vt apud Philippum de nullo gubernatore Athenienses Reip. toties uerba fierent, nullus tanti momenti esse putaretur.

ὑπὲρ αὐτ, κατηγορεῖντες.) Cum eum accusarent, tamen de eo sunt honorificè locuti.

ὑπ' αὐτ χρήμασι μετατιθέμενος.) Ab eo pecunijs in suas partes traductus: ob largitionum corruptelam Callistrato assensus.

διάγραμμα.) Sumptum à Geometris uocabulum, quorum demonstrationes γραμμικαὶ firmissimæ sunt.

παρεῖν αὐδρίαν.) M. προσεῖν αὐδρίαν.

τὸ καθαρῶς ἅπαντα πράττειν.) Id est, integritas & abstinentia in gerenda Repub. id est, nisi corruptus largitionibus quædam egisset.

μυροκλίαν.) Alij per ει, non per υ, μειροκλίαν.

ἀλλ' αὖθι μετὰ λίμνης.) In altiore gradu dignitatis collocari, uel, cum superioris ætatis oratoribus, &c. comparari potuisset.

τῶν γὰρ μετ' αὐτ, φασίν.) Ex ijs certè qui eũ secuti sunt. Malim κατ' αὐτ. Ex ijs certè qui eadem ætate uixerunt. σύγχρονος γὰρ δημοσθένει φασίν, καὶ αὐτοπολιτευσάμενος.

πρὸς τὸ λαμβάνειν ἀπεχυρωμένος.) Munitus, uallo & aggeribus septus, inexpugnabilis largitionibus, αὐάλωτος.

σφόδρα δ' ἀριστοκρατικὸν αὐτ τὸ πολίτευμα.) τὸ ἀριστοκρατικὸν ορ-

A ponitur τῷ δημοτικῷ, non obsecutus est uulgi cupiditati.

ἐξεγυμνᾶν τοὺς λόγους ἐκάνου.) Orationes illas edidisse, scilicet, contra Androtionem.

παρὰ τριάκοντα μόνας.) Sic lege pro περὶ τριάκοντα μόνας. Triginta solum suffragijs absolutum. Quando plures iudices damnabant, uincebatur reus: uincebat cum plures absoluebant, aut urnæ adæquabant, id est, cum paria erant suffragia. Propensiores enim erant ad clementiam quàm ad sæuitiam. Si igitur quingenti sint iudices, & 220. damnent Aeschinem, 280. absoluant: tum dicitur Aeschines παρὰ τριάκοντα ἀποφυγῶν, cum triginta plures sint qui absoluerint, quàm qui damnarint. παρὰ hic causam significat, non exceptionem.

διακεκαίοντος.) Sic legendum. Nam διαχέοντος, diffundente & exhilarante, prorsus alienum est huic sententiæ, imò contrarium.

ἀφ' ἧς ἐσώθησαν) M. ὑφ' ἧς.

σίωορον δὲ ἀττικῆτ.) M. ὅμορον.

μετασῶσα.) M. μετασῆσα.

πρὸς ἀλλήλας διαφορῶν.) Adde, τοῖς πόλεσι.

ἐξόρμισε.) Lego, ἐξόρμισε, ab ἐξορμίζω, quod διαβατικὸν est. nam ἐξορμάω neutrum. etsi me nõ fallit Moschopulus annotasse, ὁρμῶ ἐγὼ, ἐξορμῶ ἔστι δὲ, ὅγκον παρακινῶ.

ἐκάνου τὸ ψήφισμα γράψαντος.) Ex eo senatusconsulto quod Demosthene referente factum erat.

ἡμαρτημένων.) Quæ bello sociali peccata seu commissa fuerant. de quo uide argumentum orationis Isocratis περὶ εἰρήνης.

αὖθις τῶν πολιτικῶν δυνάμεων.) His opponuntur αἱ ξενικαί. 15000.

B peditum, 2000. equitum. Numerus uerò τῶν πολιτικῶν δυνάμεων non exprimitur. Diodorus Philippum habuisse scribit pedites 32000, equites amplius 2000. & copijs atque peritia rei militaris uicisse Græcos. Vnde apparet, τὰς πολιτικὰς δυνάμεις, non fuisse maximas.

μετασῶσα τὸν βυβάσιν.) Rectius Bebelius μετασῆσαι, quod actiuè significat, illud passiuè aut absolutè.

ἐπῆν κρόβυλον.) Dixisse Crobylum populi gubernatorem, principem in Repub. uirum. Hoc cognomentum fuisse Hegesippi, cui Libanius orationem περὶ τῆς ἀλονήσου attribuit, notauit Harpocration. Diogenes Laertius Crobyli cuiusdam Sycophantæ meminit, qui Chabriã accusarit, & Platoni aconitum Socratis sit minatus.

ὅτι ὁ τεταγμένος σιτεῖται ὁ πόλεμος.) Bellum demenso non pasci. Metaphora sumpta à seruis. similem ferè sententiam Thucydides habet, ἄδηλα ὁ πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς προχωρεῖ, euentus bellorum minimè cõsilijs respondent, id est, euentus bellorum sunt dubij.

περὶ τῶν ἀμφισσαν.) Vide 16. Diodori. Intelligenda est belli Phocensis, quod sacrum dicitur, confectio. Amphissa urbs Locrensium, τῶν ὀζολῶν.

δακόχον καὶ θεσσαλὸν καὶ θρασυδαῖον.) Suspicor legendum, δαόχον ἢ καὶ θρασυδαῖον θεσσαλὸν, quia suprà dixit μακεδόνας adiecto gentis nomine. Sed si magis placet θεσσαλὸν legati esse nomen, non obsto. Reponat igitur qui uolet, in conuersione mea Daochum & Thessalum & Thrasydæum. Heruagiana editio habet, θρυδαῖον αὐτὶ θρασυδαίου. Demosthenes certè quidem περὶ τριφαύς, in catalogo Græciæ proditorum recenset, Δάοχον, λυκίαν, θρασύδαιν, Thessalos. Quò fit, ut me cõ

C iectura meæ non magnopere pœniteat.

ὥστ' εἰς φόβον καὶ λογισμὸν καὶ χαρὶν ἐμβαλεῖν αὐτοὺς.) Sic Heruagius: sed rectius Bebelius: ὥστε καὶ φόβον καὶ λογισμὸν καὶ χαρὶν ἐκβαλεῖν αὐτοὺς.

τύχη δέ τις ὡς ἔοικε δαιμονία.) Quia sequitur infinitiuus ἐναντιοῦσθαι: particula ὡς redundare uidetur, aut deesse τὸ, δοκῶ, ἢ, δαιμονία ὡς ἔοικε coniungantur. Et subintelligatur, humanis uiribus tantos exercitus profligari non potuisse.

αὐτὸς ἐν νεφέλαις.) Meminit huius oraculi Aristophanes ἱππῆσιν, his uerbis: ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς (τοὺς βακίδος χρησιμοὺς intellige) ἀναγνώσεταί μοι καὶ τὴν περὶ ἐμοῦ ἐκεῖνον, ᾧπερ ἥδομαι, ὡς ἐν νεφέλαις αὐτὸς γνώσομαι. Agite nunc, facite, ut Bacidis oracula mihi recitetis, atque illud, quod ad me pertinet, quoq; delector, quo dicor aquila in nubibus fore.

διάσασθαι.) Pro διάσασθαι fortasis & διαδῶναι, ut conspiciar aquila, uel à δίω, curro, διύσω, διύσομαι, propter uersum. Hesychius διαστὸν, θαυμαστόν. Moschopulus διάω διῶ, ὁ παθητικῶς γράφεται διῶμαι, τὸ βλέπω. διίω δὲ, τὸ θαυμάζω, ποιητικῶς, ἀφ' ὃ δυνοῦντο, ὃ τὸ ἐντελὲς ἐθέλοντο, &c. Erit igitur à διίομαι, ἀορ. α. ἐθεασάμην, διύσασθαι & κατ' ἔκτασιν διεύσασθαι.

θερμώδων.) Fluuius Themisciræ sedis Amazonum, uicinæ Cappadociæ. Varinus θερμώδων ποταμὸς παφλαγονίας περὶ Σινώπιν, ἐπὶ ἦσαν αἱ ἀμαζόνες. ἔστι καὶ βοιωτίας ποταμός. Notum est fluuijs suos Deos uirili specie attribui.

διαλλάξαι τὴν προσηγορίαν.) M. μεταλλάξαι, uel, τὰ αὐτὴν δὲ ἀλλάξαι.

τιμάτοι.)

πλωάτοι.) ἱκῶ, πλώῃ ἱκάνῃ. Varinus.

αὐθρώποισι.) Fortasse αὐθρώπεια, uel pro αὐθρώπων.

πυθία.) ὁ προφῆτις, sacerdos Apollinis.

ὤχετο λιπὼν πλῶ τάξιν.) ῥίψασπις γενόμενος ἅμα τῇ ἀγαθῇ τύχῃ: dixit ille quidem, αὐὸς δὲ φεύγων καὶ πάλιν μαχήσεται. Sed responderi queat, αὐὸς δὲ φεύγων φεύξεται πάλιν ποτέ.

δεῖκτο δ' ὁ λέξα.) δείγμα, δεῖξα, δείκτης, ἀπὸ τ δείκνυμαι, sicut ἀφῖγμαι.

πρὸς πόδα διαιρῶν.) Sic lege, non παροξυτόνως διαίρων. Ad pedem digerens, id est, metiens ut uersum Iambicum, & plaudens manibus:

δημο | δεινὸς, δημο | δεινὸς πᾶσα | νεῖνε.

σύβωας καὶ γραφάς.) Rationes ab eo reposcebant, & malè gestæ Reipublicæ accusabant. α. δεινοῦ. τὸς δὲ λέγοντας ἵνα αὐ τ πολιτευμένων αὐτοῖς σύβωα ῥᾴδιαι γένωνται.

προσκαλούμενος.) Mirum uerò hoc in bellua multorum capitum, fortunam aliàs culpæ loco ulciscente: sicut & ipse eodem loco scripsit, ὡς ἐποιάτ' αὐ ὑμᾶς πρίστῃ τὰ πράγματα· τοιῶτοι μεριτὰι καὶ τ πεπραγμένων αὐτοῖς ἴσιδι.

ἐν μέρει.) Vicißim, per uices, modò hunc modò alium decreti autorem ascribebat.

προκαταλαμβάνων δὲ τὸ θαῤῥεῖν ἐπὶ τὰ μέλλοντα τὸς ἀδεωάτους.) Constructio intricatior est: sed hanc sententiam esse reor: Demosthenem maturè uoluisse efficere, ut Athenienses bona cum spe res deinceps gerendas susciperent. Quare legendum censeo, προκαταλαμβάνων τῷ θαῤῥύνειν: &, τηρῶν τὸ ἀξίωμα. &, τὰ πόρρω τῶν χώρων.

τὰ εἰκῆα πάθη νὴ πράγματα τεῖς δημοσίοις ἐπανίχοντα.) Scilicet πράγμασιν, σὺν τυχήμασιν ἢ κατορθώμασι. Suidas ἐπανίχειν interpretatur ὑψοῦν, addito exemplo Artemidori, εἰκῇ σωίσει χρῆσθαι, καὶ μὴ τᾶς βίβλοις ἐπανίχειν, suapte prudentia uti, & non nisi libris. & Demosthenes in Oratione falsæ legationis: ἐπὶ τᾶς παρ' ὑμῶν ἐπανίχοντόν ἐλπίσι spe uestri auxilij freti. hinc sententia est, priuatos casus atque negocia publicis succeßibus esse quasi fulcienda & sustinenda. ἐπανίχειν τὰ εἰκῆα τεῖς δημοσίοις, τετίγιν, ἐν δυτυχῆν τίθεσθαι, pluris facere rempublicam, quàm suam rem priuatam: non displiceret, si hujus interpretationis autorem haberem idoneum. Sed nullum Lexicon neq; uetustius neq; recentius suffragatur.

πόθεν αὔτις ἐπαγάγετο βελτίω παρηγορίαν, ἢ πατρίδι & ἀτυχέσιν, ἐν τ λειπῶν πάθῶν ἐπὶ τὰ εἰκῆα σύγκρασιν ποιεῖόμενος, τοῖς βελτίοσιν ἀφανίζεσαν τὰ χέρω.) Hic locus superiorem declarat, ut sententa sit, priuatum luctum publica felicitate leuandum, contraq; in publicis malis ad priuatam prosperitatem respiciendum esse. Quod Cic. mortua Tullia sibi non dari queritur.

μαγίτλω.) Helluonem ignauum, de quo scripsisse opusculum Homerus fertur.

τὰ πόρρω τῶν χώρων.) Id est, μακεδονίκα.

δίμων.) Rebus Macedoniæ compositis.

μαθ' αὐτός.) Soli, suis duntaxat copijs.

ἱστε πέμπων.) Lego (quanquam reclamantibus quatuor codicibus) sine ulla dubitatione ἱστε, ab ἱστάω, & sic Lapus uertit, misit ad ciues deposcendos, per legatos dedi sibi, postulauit decem principes ciues. ἱστᾶν uerbum hic manus esset significans. & ῥ & ξ. item κ μονόφθογγον, & η δίφθογγον sæpe permutantur. Mox, πρεσβεύσειν pro πρεσβεύειν eodem modo ειν pro σειν positum.

ὡς οἱ πλάστοι.) Vt plerique idemq; probatißimi scriptores tradunt, hos octo.

παρὰ τ αὐδρῶν.) Decem aut octo illos oratores intellige, non populum Atheniensem.

καὶ παρήτησατο τὸς ἄνδρας.) In gratiam posuit uiros, & urbem eorum reconciliauit. Lapus rectius legisse uidetur αὐτῷ, scilicet, ἀλιξάνδρῳ ipsi.

ἐπίδοχτο τῇ φυγῇ.) Scilicet, τῇ μακεδονικῇ.

ὁ δημοσθένης ἀπεσβήκει.) Extinctus erat, ab ἀπεσβέννυμι, quod à σβέω inusitato tempora mutuatur. σβέω, σβέσω, ἔσβεσα, ἔσβηκα, ἔσβεκεν forma actiua est, sed paßiua significatio. ἀορ. β. ἀπέσβεν, παρὰ τὸ σβῶμι.

μονόλυκον.) αὐτὶ τ μονάρχω, βασιλέα, ἢ τύραννον. Lupum ob sæuitiam, μονόλυκον, quòd solus rerum potiretur.

μιγάλοι μὲν ἢ ὅσαν ὄτοι.) Scilicet, οἱ τ' ἀλιξάνδρε φρονοῦντες, καὶ μακεδονίζοντες.

ἐπὶ χαιρώνδε.) Fortasse, χαιρωνίδας. χαιρώνδας, ut ἐπαμινώνδας, nescio quid Doricum potius quàm Atticum sonare uidetur. In uita Isocratis ἐτελεύτα ἐπὶ χαιρωνίδε ἄρχοντος. Quod nomen alij codices non per αι sed per ι scribunt, ut & χαιρώνειαν; ut procliuis est oscitantia lapsus.

A μικρὸν ἐπαύω τῶν χαιρωνιῶν.) Id est, ὀλίγῳ πρὸ τῆς ἐν χαιρωνείᾳ μάχης.

ὡς ἐδημίαι τῶν δημοσίων.) Fuerunt enim iudicia, uel δημόσια uel ἰδιωτικά.

τὸ πιμπτον μέρος τ ψήφων.) Id quod ignominiosum erat accusatori. sicut ipse Demosthenes in Orat. περὶ στεφάνου, his uerbis significat: οἱ δὲ συνοφαντῆ μὴ εἶναι δεκάτην ὑπάρχει. διὸ δὴ ἔνεστι τοῦτο ποιεῖν, ἅτι ἢν πεπαῦσθαι μὴ μεταλαβόντα τὸ πιμπτον μέρος τῶν ψήφων. ordinalia usq; ad 20. non acuuntur. πίμπτος quintus, παρὰ τὰ πέντε· πιμπτος, παρὰ τὸ πέμπτη. unde μεταπιμπτος accersitus.

λύκοι βασιλικῇ.) Alij βαρβαρικῇ.

πλῶ τορέαν καὶ τὸ εἶδος.) Cælaturam & formam ἔτυ γὰρ ἀλόπηξ ἀνθρωποκεφάλου τι καὶ ἀλίσκεται πάγκ.

παραδιδομένος φερεαν.) rectius Bebelius παραδιδομένος.

καὶ μεθ' ἡμέραν.) ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, aliàs int diu, ut νύκτας, καὶ μεθ' ἡμέραν noctu atq; interdiu, interdum pro postridie, ἐλλειπτικῶς, μετ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, τῇ ὑστεραίᾳ. si Lexicis credimus.

κατὰ τ βραχύν κατειλεξάμενος.) Inuolutus, uel subintelligitur, ἑαυτὸν, ἐν εἱλίσσων.

καὶ πάθειν ὃν ἐῶντος.) Conatum hic, non effectum significat, τὸ πάθειν, ut sæpe aliàs. ὁ τοίνυν ἀεὶ πεθὼ τύραννος τ φεγῶν, ἄλλως' ἂν ἀποὰς τυραννικὰς ἐμπεσοῦσα, ἢ προαπηχθημένη διὰ πονηρίαν ὑπόψιαν φιλαπεχθήμονα. Heruagiana editio omisit hæc: πάθειν ὃν ἐῶντος, ἀλλὰ καὶ ἀγανακτοῦντος καὶ θορυβοῦντος ἀναγκάς, &c.

B νύμφης ἔνδον ὅσης.) Vide uerecundiam Atheniensium, & Vlpianus libro secundo Pandectarum: In ius, inquit, uocari non debet, qui uxorem ducit.

ἐμβὰς χωρῶν.) Propè accedens, rem strenuè suscipiens, ut scilicet illam suspicionem à se amoliretur. Ita sorex suo indicio perit.

εἰσῆλθε μὲν ἐς τὸ δικαστήριον.) Se iudicio stitit. Lapus uidetur legisse δικαστήριον, sed perperam. Verùm paulo post legendum, καὶ παραδοθὲς ἐς τὸ δικαστήριον.

ἐπ' αὐτοῦ τοῦ λοιδόρουντος.) Referri potest ad ἐκάνει, εἴτινος ἐκείμεθον. Sed malim, ἐπ' αὐτῷ τούτῳ λοιδόρουντος.

ἐπιδιώξαντος αὐτόν.) Sic lege, non αὐτῷ.

φωνὰς ἐν συνώμοσιν.) σύνωμοσία, Suidas σύνοιαν καὶ γνωσιόκτιστα interpretatur. Varinus etiam σύχαριστίαν. uoces igitur edidit, uel maleuolas, uel ingratas aduersus patriam, uel se parum dignas. Pausanias in Atticis de Calauria, & Demosthenis interitu loquens, δεινὰ δίνει μὲν, inquit, ὁ πρὸς ἀθλιότατος ἄγαν σύνοιαν, ἐς τ' ἐχώρησε. σὺ δὲ μὴ λιλίχθαι δοκεῖ, αὖθις ἀφεσθῶν ἐπισόντα ἐς πολιτείαν, καὶ πιστὰ ὑγιασάμενον τὰ τ δόξας, μήποτε καλῶς πολιτεῦσαι.

γλαυκὶ καὶ δράκοντι καὶ δόμῳ.) Minerua præses ac patrona Athenarum fuit: Athenis autem δυμωγαρία erat, quæ & δῶμ & sæpe dicitur. Phocylides: λαῷ μὴ πίστευε πολύφρονίς ἔστιν ὅμιλος. Draco autem & noctua Mineruæ sacri erant, eiq; appingebantur.

πολιάς.) Quæ alioqui πολιοῦχος & ἀθηνᾶ Minerua præses urbis dicitur.

λεωδίνης.) Hunc ducem Atheniensium, dum re contra Macedones benè gesta ferocius hostem inuaderet, saxo ictum in acie occubuisse

C scribit Suidas è Diodoro Siculo lib. 17. folio 621.

ἐν λαμίᾳ.) Thessaliæ urbs, ubi Græci ductu & auspicijs Atheniensium Antipatrum uicerunt. Suidas.

ὁ καράβος.) Locusta uel, carabus. Cognomentum opinor ludibrij causa inditum. Quidam cancros nostrates ἐκάλουν καρκίνους, ἀλλὰ καράβους νομίζουσιν, & carabus, Krebs, Germanicè non malè cõuenit.

οὐδὲ προσέχειν ἀθηναίοις.) Neq; auscultare sinebant Atheniensibus, abalienabant ab Atheniensibus.

φύλαρχος.) Alij, φίλαρχος per ι. Lapus φαλαρὸς legit.

ὄνειον γάλα.) Asininum lac. hoc candoris cutis conferre scribit Plinius lib. 11. cap. 41. utrum autem eius in medicina aliquis sit usus, uiderint medici. Lapus (perperam sanè) legisse uidetur ὄνειν, uertit enim lac uenale. Sic in Pausania ἐλάα βωμὸς, αὐτὶ ἐλαίου uertit Calderinus, olei pro misericordiæ ara, non animaduerso mendo librarij.

ψηφίζεσθαι.) ψηφίζεσθαι legendum.

αὐψιὸς ὢν δημοσθένης.) ἐκ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς γεγονὼς, Hesychyus αὐψιὸς, ἀδελφῶν ὑὸς interpretatur, hoc est, fratrum uel sororum filios: subiungit enim, αὐψιαδῆς ἐκ τ αὐψιῶν γεγονὼς, ὅ τι αὐψιᾶς, qui è consobrino uel consobrina nati sunt, hoc est, sobrini. ἀδελφιδῆς autem ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς ὑὸς ἢ ἀδελφῆς, nepos è fratre aut sorore.

ἐψηφίσαντο πρὸς τ νόμον.) Rectius Heruagius ἐψεφίσαντο, legi fraudem fecerunt, callida interpretatione legem eluserunt: quale etiã Spartanorum commentum fuit cum decreuerunt, leges Licurgi ab ea die ratas esse oportere: ne multi ciues, qui eas uiolarant, ignominia notarentur.

ἐπρὸ

ἐ πόλει Κρανῶνα μάχη.) Plinius libro 4. cap. 8. & 9. Cranonem in Thessalia, & Magnesiam urbem nominat, et lib. 31. fontis calidi Cranone meminit.

μιταγαντιῶνος, βοηδρομιῶνος, πυανεψιῶνος.) Gazam secutus Iulium, Augustum, Octobrem, interpretor: non ignarus Georgium Pachymerium in sua historia minimè consentire cum eo, aut eum potius qui nomina mensium in marginibus interpretatus est. Qua de re disceptent alij, ἐμοὶ γὰρ φίλον ἐξω πραγμάτων πόδ' ἔχειν.

ἀν μυνιχίαν.) Locus Atticæ, Suida autore, maritimus, à rege Municho sic dictus, seu portus, ut alij.

εἰ μὴ πρὸ τῆ Δημοσθένους φθάσαντος.) Vtrum πρωτοφερεστικῶς solus ipse quia sequitur, αὐτῆ δαύκτον κατίγνω. An etiam alij eiusdem factionis? & pro αὐτῆ, αὐτῆ legendum?

δάμου ὄντ[illegible] τῶ γένει.) Capta Sybari Thurios uocatos esse Sybaritas & 10000. uirorum ab Atheniensibus Thurium esse missos, scribit Suidas. δόρος ὁ δόρυ ἄρης, Mars impetuosus: ὁρμητικὸς καὶ πολεμιστὴς. παρὰ τὸν δόρυ, ὡς οἶμαι, τὴ δυρίαν, ἢ παρὰ τὸ δορᾶν τὸ ἀλλοῦσθαι, ὅθεν ἀλίθορι, τὸ ἀναπήδησι.

ἐν τοῖς λακρίτου τὴ ῥήτορος μαθητοῦ.) Malim μαθητοῦς. Lacriti mentio fit in uita Isocratis perperam, ut opinor, ὡς νομοθέτου ἀδωδίμου γεγενημένου, & extat oratio Demosthenis πρὸς τὸν λακρίτου παραγραφῶν.

λεωνάς.) Arcadiæ oppidum prope Nemeam, unde Leo ab Hercule occisus Cleonæus & Nemeæus.

ὑπόρρλε δὲ.) Alicubi scribitur, ὑπόρρδλε, ut ἀριστόλε per ει diphthongum, quasi ab ἄλος formaretur. Si ὑπόρρδλε per simplex ι, ab ὕπορον deducitur.

ἐν λαλαυρίᾳ.) Alij non per α, sed per ι scribunt, λαλαυρία. Calauria, insula maris mediterranei, in sinu Argolico contra Trœzenium, autore Plinio libro 4. capite 12. λαλαβρία perperam legitur, quo mendo & Guarinus deceptus, in uita Aristotelis scripsit, Demosthenem exulem in Italia decessisse.

διαπαλσόμενος ὑπωριτικοῖς.) Suidas, ὑπωριτικοῖς, per ει in secunda syllaba.

πόρρ τῶν θύρων.) Aut, ἐπὶ τῶν θύρων, aut, πόρρ τῶν θύρων.

ὥσπερ ἐτύγχανε καθήμενος.) Vt sedebat, id est, non assurrexit Archiæ.

ὑποκρινόμενος, ἐπαγγελλόμενος.) Neq; mihi actione tua unquam persuasisti (id est, nunquam dum histrio esses, te probaui) neque nunc pollicitationibus persuadebis.

ἐκ τῆ μαντικῆ πίστοδ.) Hoc est, ex animo & uerè istud dicis. Delphici tripodis autoritas satis nota est.

ἐκ αὐ φάνοις ὑποκρινόμενος.) Quam primùm imitaberis, personam sustinebis tragici Creontis, &c. Alludit ad Sophoclis Antigonē, ubi Creon Polynicem sepeliri uetat. Sententia est: Viuentem lædere nō potuisti, defunctum uexabis.

βαδίσαμαι.) Exurgo: nolo mea morte polluere tuum templum.

καθαρὸς.) Quia me ad necem compulerunt.

ὑπολαβῶν.) Excipere, sustentare se iam trementem & uacillantē, inter progrediendum & aram prætereundam concidit.

τὴ ἀπόδισμον.) λύσμον τινὰ γυναικῶν πρόσκεφάλαιον, muliebre ornamentum, seu redimiculum [illegible] pitis, Hesychius interpretatur. Videtur id quod suprà ῥάκος [illegible], ἀπόδισμον, linteolum colligatum dicere, & sic interpretatur Ruellius apud Dioscoridem, μελάνθιον λεανθὲν καὶ ἐν ἀποδίσμῳ δεθὲν, Gith tritum in linteo. Et si ego malim: tritum & in linteolo ligatum. ἀπόδισμα, uulgata Lexica deligationem uel solutionem exponunt. Quod si uerum est, posset uenenum ideo uocari ἀπόδισμος, quòd animam uinculis corporis soluat. Alioqui fasciculum interpretantur. Lapis uel rectè uertisse, uel non incommodè diuinasse uidetur.

φορεῖν τὴ ἀπόδισμον ἱκανὸν ὁ Δημοσθένης ὡς φυλακτήριον.) Tuendi sui causa, pro amuleto, ut opinor.

φόρημα πρὸς βραχίονιν.) Liuius lib. 1. uulgo Sabini aureas armillas magni ponderis brachio læuo gemmatosq; * magna specie annulos habuerunt.

magni precij

εἰνεῦς.) Cognatus. fuit enim Demochares, filius sororis Demosthenis. Aliàs Δημοχάρης per η, ut λεωχάρης: quod magis probo: aliàs δημόχαρις, per ι scribitur.

σίτησιν ἐν πρυτανείῳ.) Victum in Prytaneo, qui honos Athenis maximus habebatur. Quod perinde propemodum est, ac si quis Argentinæ in Curia seu Sybitys consulis, quem Ammaisterum uocant, gratuitò honoris gratia pasceretur.

ἄπερ ἴσῳ γνώμῃ ῥώμῃ.) Inuerte, γνώμῃ ῥώμῃ. etsi sunt qui γνώμῃ non minus in Demosthene requirant: αὐτοί γε ἴσως ἀγνώμονες ἔντες. Quidam eleganter uertit

Hic si quantum animo, tantum ualuisset & armis,
Non Macedo Græcas perdomuisset opes.

ὑπὸ τότε.) Fortassis, ὑπὸ τότε, ab eo, scilicet milite.

βολόμενον.) Perdendum, quibus cum antea inuisus esset, tum in crimen inexcusabile inciderat. Exciderant enim eius literæ, id est, casu uulgatæ erant. ὅτω κακὸς ὢν, κακῶς ἀπόλωλε. ἀπολόμενον, periturum, uocabulum est execrationis, aut certè diuinationis, quo ad illud alludit: malis malè pereundum esse. Vide ἀβώλης καὶ πρόλης.

τῶν δισμοφορίων.) δισμοφόρια festum Cereris, quæ non tantùm fruges, sed leges etiam reperisse fertur. Aristophanes, ὥσπερ ἐν τοῖς δισμοφορίοις κατεσθίομεν αὖον δυπλῶν. δυπλαὶ autem Varino sunt, ἀπαρχαὶ καὶ δυσίαι, λυρίως δὲ ὁ δύπλακος, ἀπ' ὃν ἐμβάλλεται τὰ δυμιάματα.

αὐτὸς ὁ θεὸς.) Alij, αὐτὸς ἔστος ὁ θεός.

IN VITAM DEMOSTHENIS aliter à Plutarcho descriptam, quæ quidem mendosissimè edita est: ut & reliqua

ἰδικὰ συγγράμματα· ἐν οἷς μυρία μὴ ἴσως σφάλματα κατόρθωτο (sic enim pollicetur inscriptio)

πολλῶν δὲ τῆ δικάνις μυρίων
καταλίλειπτο.

Κλεοβόλης δὲ γυναικὸς δὲ δυγαρός.) Lego, κλεοβόλης δὲ γύλωνος δυγαρός.

τῆ δύμων παιανιεύς.) Sic Lactius, σωκράτης τῆ δύμων ἀλωπεκῆθεν. ferri potest, ut genitiuus partitionem significans: sed legēdum fortasse, τῆ δῆμον, sicut ἀθλωᾶος τῶν παρίδα, & facilis est mutatio ex pronunciatione & incogitantia δὲ ου ἀν ων, & contra, δὲ ων ἀν ου.

βολῶν δυκυδίδου.) πότερος ὁ δημοσθένης, ἢ ὁ ἰσαῖος;

ὅτιν δὲ ἅπερ προκυμένως αὐτῷ σχολάσαι.) Lego, ὥτιν δὲ ἅπερ προκυμένως αὐτόν. In altera uita, σωιστχολακίναι, inquit, αὐτόν φασι τῶ πλάτωνι.

ἡγησίας ὁ μάγνης.) Aliàs Demetrius Magnes sæpè citatur, Hegesias uerò Cyrenaicus. ὁ πεισιθάνατος ἐπικλεθείς.

καλλιστράτου ἐμπάδιον ἀφιλνάιον.) τὸ ἐμπάδιον, nisi nomen patris Callistrati sit, quid ad sensum faciat, quidue significet, non uideo.

τῆ ἑρμῆ.) τῶ legendum.

ἐπειδὴ δὲ ὁ μὴ ἔφυγον ἐκ θράκης.) De Callistrati exilio antè diximus.

αὐτῆ δὲ πεπόνησι.) Lege, αὐτῆ, sese.

βύθος τῆ ἀμφιπολίτου.) De hoc nihil inuenio.

αὐτὸν λαβὼν αὐτὸς.) πότερον ἰδιοποιήσατο, sibi uendicauit, an ἐμιμήσατο ἐκ μίμησιν αὐτῆ, eas orationes imitari studuit. suprà πάντος δὲ τὶς ἢ τῶν ἱστορίων ἔρμιππος ἀνάλυφε, cuius historiam repetijt, quem autorem citat.

τῆ λεωνίδου.) αὐδρωθὲς, ἐκ αὔδρας ἐγγραφέν.

τὸν ἢ καὶ χάριτος.) Deest, ἀφεὶς ἢ ἀπολύσας.

ἀριστοφῶντος ἢ ἤδη τῶν προσασίαν.) Aristophontis oratoris fit mentio ἐν τῷ πρὸ τιφάνους. προσασίαν autem hic intelligo τῶν χορηγίαν, cum sequatur, Demosthenem eius loco ædilitate esse functum.

C

ξυρόμενον.) Fortasse, ξυρησάμενον.

τόν τι ῥώμῃ διωάμενον λέγειν ἐκπονῆσαι.) Legendum: τό, τι ρ (τὸ γοῦν χῶρον) μὴ διωάμενον λέγειν, ἐκπονῆσαι, id est quod suprà ex Laertio citauimus, ῥωβικῶτερος ὢν παύσασθαι: emendasse uitium illud balbutiei, καὶ ἡκεῖν φέρουτα τὸ ρ ῥωπορούμενον. Prima & secunda editione non animaduerteram mendum hoc satis: & cum legendum putarem, τό, τι ῥώμῃ διώασθαι λέγειν ἐκπονῆσαι, & uerteram: Atq; ita se exercuisse, ut dicendi laborem ferre posset. Eum quisq; sensum sequatur, utrum maluerit.

ἐπὶ τὸ φαληρικόν.) Aliàs, τὰ φάληρα, portus Atheniensium.

μὴ ἐκστῶ.) μὴ διεκταράχθῃ, ab ἵστημι: sed ἀορ. β. passiuè accipitur. ab ἵστημι, fit ἔκστασις. Sic Libanius. δεινὸς ἦν τὸ πρῶτον πρὸς τὸν τῆ δήμου θορύβου, καὶ σύκατάπληκτος, ὥστε σιὸς ἵστασθαι. ubi uerti, ut statim cederet, scilicet obturbanti populo, percelleretur & sibi excideret, & obmutesceret, aut etiam suggestum relinqueret.

νεοπτολέμῳ τῷ ὑποκριτῆ.) Huius mētio fit in oratione πρὸ τιφάνους, & Philippicis.

μυρίας.) Malim, χιλίας. Vix enim tantæ fuerunt opes Demosthenis.

ἀνεύτυκτα λέγειν.) Pro, λέγειν μανθάνειν αὐτὸς ὁ δημοσθένης, ἐκ δὲ ὁ νεοπτόλεμος.

καὶ διὰ παντὸς τῆ χρόνου.) τὸ διὰ omissum. Paulo post τοῖς λειτουργοῦσιν ὑπὸ φιλίππῳ γενέσθαι βοηθῶν. uerba sic ordinanda sunt: διετέλεσε διὰ παντὸς τῆ χρόνου συμβουλεύων βοηθῶν, id est, ἵνα βοηθῇ ὁ δῆμος τοῖς λειτουργοῦσι γενέσθαι ὑπὸ φιλίππῳ, id est, χαρῆναι καὶ

καταλαλῆσθαι: qui in periculo erant, ne à Philippo opprimerentur.

μάλιστα ὁ ὑποπτεύων ἀνδρόνικος.) Suprà Satyrus nominatur & Neoptolemus: & fieri potest, ut plurium opera fuerit usus.

ἀπεμνημόνευσέ τι τῶν ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπ' αὐτῶν λεγομένων. Sic legito. &

ἔθος ὁρμώμενός τινος αὐτῶν.

μαγῶν.) Videtur aliquid deesse, cuiusmodi sit, ὥσπερ οἱ τοιοῦτοι, μαγῶν, &c.

σύβυλλαν.) Huius etiam Halicarnasseus in Isocratis uita mentionem fecit, & Laertius.

τῶν τρεανάς.) Suprà, μιρῶλωνάς.

ὁμοίως τοῖς τρατιώτας διὰ τῶν πομπικῶν διώκαμιν.) Lego, ὁμοίους τοῖς τρατιώτας διὰ τῶν πολιμικῶν, aut certè, πολιτικῶν διώκαμιν. οἱ μὲν γὰρ τῶν ἰσοπεράτων λόγοι πομπικοί εἰσιν· οἱ δὲ τῶν δημοσθένους, ἕκκιστα.

ὃ ἀρχόμενον.) Scilicet, πολιτεύεσθαι. quid si εὐδρόμενον; uirili prope ætate, aut etiam adulta, ἄρχοντος χαρικλείδου, lege.

τάλαντον ἔλωκεν.) Suprà simile quid ipsi Demostheni in exilium abeunti, accidisse scripsit.

ἐν βάσῳ.) Vitifera & beata insula, quod uel prouerbium, βάσος ἀγαθῶν, declarat. Celebratur & βάσος οἶνος, αὖθ' ὅτου ἡμᾶς πολὺν ἤδη χρόνον ἐξίνλω νικεινῶν, ἄλλοις τε φαρμάκοις καὶ ὕδασι πιφυρμένῳ πίνοντες, ἀλγοῦντες ὁσημέρας τὴν τομαχὸν, ἀπεσκλήκαμεν.

τῶν δ' ἀδωάων ψυφισαμένων.) ἀναπόδοτον.

νῦσαι αὐτὴν τὴν βάκόν.) νῦσαι, interpretantur σωθῆσαι, fortasse κοσμῆσαι. Suprà uerbo κατασπουάζειν est usus. Probabile est uetusta & prima uocabula in religionibus retenta esse.

τάλιον.) Suidas, ἐπὶ ἡμισι τάλια ποιῆσαι μίλιον ὧν· καὶ τὰ δίκα μίλια ἔχουσι τάλιαν ῳ'. τὸ τάλιον ἔχει πόδας χ'. τὸ μίλιον πόδας δσ'. τὸ δὲ πλέθρον πόδας ρ'. ὁ ἀρουρα πόδας ν'. ὁ πους δακτύλους ιγ'. ὁ πῆχυς πόδας * αγ'. qui locus, an mendis uacet, uidendum est. Nam in numeris facilimè aberratur, unde portentosa mendacia leui momento existunt.

δόλιχος.) Varinus & Suidas, τὸ ἱππεδρόμιον, ἀπὸ τοῦ λάμπειν· τάλιον δὲ ὁ ὁρθὸς δρόμος ἐργυαὶ ἑκατὸν, ὃ πηχῶν ἑκατοσίων διάστημα. ἔστι δὲ ὁ δόλιχος πλ' τάλια. δίαυλος ὁ διτάλιος τόπος, ὁ δίτορον ἔχων τὸν δρόμον, ἐν τῇ πορείᾳ πληρῶσαι τὸ τάλιον, καὶ ὑποστρέψαι ὃ μέρος πηχῶν διακοσίων. διαύλῳ καὶ ὁ μακρὸς πορίσκος. δολιχοδρόμοι δὲ οἱ ἐν τῷ ἱππεδρόμῳ τρέχοντες. οἱ γὰρ * τραπεζοδρόμοι διπλῶν ἐποίουν τὸν δρόμον. Idem addit, διαύλος, ὁ πλείστος δρόμος, μιᾶς ὅπλων γὰρ ἠγωνίζοντο, ἔχοντες λόφον ἐπὶ τῇ λεφαλῇ. οὗτοι δὲ εἰσιν ἀγωνίσματα· τάλιον, δίαυλος, δόλιχος, ὁπλίτης, πυγμὴ, παγκράτιον, πάλη καὶ ἅλμα. Alibi τὸ παγκράτιον hoc distichо explicat:

ἅλμα πολὺς, δίσκος τε βολὴ, καὶ ἄκοντος ὁρωὴ,
καὶ δρόμος, ἠδὲ πάλη μία δ' ἔπλετο πᾶσι τελευτή.

Ac numeros, qui inter se dissentiant, esse corruptos, non est obscurum. Nobis igitur satis sit, sententiam intelligere, quæ est: Græcos diuturno bello esse impares, ut in oratione περὶ συμμορειῶν, τὸ μὴ πρὸς τὸν βασιλέα πόλεμον χαλεπὸν· τὸ δὲ ἐν τῇ πολίμῳ ἀγῶνα ῥᾴδιον ἡγεῖσθαι, disputat. A. Gellius testatur stadium fuisse pedum 600.

ἐπὶ τὸ ἀκρεῖον λαβὼν ἀθήνων.) Lego, ἐπὶ τὸ αἰάκειον. In sacello Aeaci in Aegina sessurus, cuius meminit Pausanias in Atticis. Nisi fortè sit ἀκρῶν ἕδος, ut, ἀκρεία ὕρα, καὶ ἀκρεία ἀφροδίτη, siue quòd præsint arcibus & promontoriis, siue quòd ibi dedicatæ sint.

εἰς καλαβρίαν.) Suprà monui, non Calabriam Italiæ regionem, quæ per β. scribitur, sed insulam Calauriam per αυ diphthongum intelligendam.

ἀναξιμένει τῷ ῥήτορι καὶ πείθοντος.) Alius fuit Anaximenes, Milesius philosophus, Anaximandri successor. De Rhetore Anaximene nō memini me legere.

κατὰ δὲ ἡ ἀνὴρ πλησίον τῶν περιστοιχισμάτων καὶ τῶν βωμῶν τῶν δώδεκα θεῶν.) περιστοιχίσμα locum aliquem circumseptum fuisse, probabile est, à funibus circumdatis certè nomen habet. τῶν περιστοιχίζεσθαι mentionem facit Aeschines κατὰ κτησιφῶντος. XII. autem dij hi recensentur à D. Augustino de Ciu. Dei ex Ennio:

Iuno, Vesta, Minerua, Ceres, Diana, Venus, Mars,
Mercurius, Iouis, Neptunus, Vulcanus, Apollo.

ἐπὶ πολυδύκτου πιποιημένου lege.

πιφαρμαγμένον.) A' uerbo φαρμάσσω uel φαρμάζω. unde paulo antè πιφαρμάχθαι.

γυναίκων, ἵνα ὁ βίοναι δύο καὶ ἑξήκοντα.) Sic puto legendum ex ipsa historia, pro, ὁ δύο καὶ ἑκατόν.

Συναίρχοντι ὁ καὶ βυβάλοις.) Hic legendum per ει. nam ἀργὸν est ignauum esse, & συναργῶν si diceretur, socium esse ignauiæ. Sed συναργῶν adiuuare laborantem, id quod sensus postulat.

ἐξῆτει.) Et hic, ut suprà, legendum, ἐξῆτει ab ἐξατέω non à ἐξετέω.

ἄλλων ἀπὸ τῶν.) Hoc nostra ætate præclaræ cuidam urbi Germaniæ accidisse à malo uicino, non ignoratur.

ἐν μιᾶς γυναικὸς τῶν εὐδοκίμων θυγατρός τινος θυγατρός.) Suprà è Samia quadam suscepisse filiolam scripsit. Puto legendum, τῶν εὐδοκιμῶν, hoc est, ἐξ εὐδοκίμου γυναικὸς, è nobili & probata muliere. Multa hic inter se minimè consentientia congeruntur, ut & in uita Isocratis & aliorum, ut propemodum suspicer Plutarchum hæc congessisse, quicquid uspiam de hoc oratore legerat, non quòd omnia probaret, sed ut suum iudicium per ocium interponeret, atq; accuratè omnia describeret, ut superiore libro factum est. Deinde hæ suæ schedæ siue rhapsodiæ propter tanti uiri autoritatem temerario editionis honore (ut loquitur Fabius) uulgatæ sunt.

καὶ λάχης.) αὐτὸ τὸ λάχητος, ὁ λάχης τὸ λάχη καὶ λάχητος. Est, τὸ δίκλιτον, ut, χρῖμπς χρῖμπς καὶ χρῖμπτος.

ἐσιόντων.) Pro, ἴασι τὶς ἐσίῃ. utuntur & datiuo Græci in hoc genere: Pausanias præsertim in descriptione Græciæ.

ὦ καὶ αὐτῷ πάλιν ὁ ἡδὺς λάχης δημοχάρους λυπεῖν ἐπέστη θυρίδας.) ὦ καὶ αὐτῷ, ambiguum, Demosthenine an Demochari? Demochari & patrem & filium Lachetem fuisse hinc apparet. Sed Lachetem filium hæc postulasse patri Demochari ex eo intelligitur, quod sequitur: καὶ ἔστι τὰ ψηφίσματα ὑπὲρ ἀμφοτέρων αὐγγεγραμμένα.

δικάτῳ ὑστέρῳ.) Deest, ἔτει.

ἐπὶ ἐπόνος πᾶσιν.) Fortasse, βάσιν Hæc Episcopij nostri editio habet τάσιν, ad collocationem statuæ.

ἐν δὲ τῶν μάχαις ἀστικόν.) Aut, ἀσυκὸν. aut potius, ἀστικόν. Scytharum barbaries in loquendo quæ fuerit, uel prouerbium, ὁ ἀπὸ συνθῶν ῥῦσις, testatur: & apud Aristophanem uide, τὸν συνθισμὸν ἐν διαμοφορισθέσαις. Atticæ uerò eloquentiæ commendatio non est ignota: & erant Attici eo tempore ignaui. Cynicus igitur τὸ αὐτυρὸν πολὺ καὶ πυκνὸν τῶν δημοσθένους λόγων irridet, & unà etiam Athenienſium nō minus quàm Demosthenis ignauiam, quem in dicendo Atticum, in pugnando Scytham esse decuisset. Semper enim Scythæ, & barbari & bellicosi habiti fuerunt.

παρ' ἀλφιάτῃ.) Fortassis, ἀφιάλτῃ.

δωροδοκῆσαι.) Id est, δῶρα λαβεῖν καὶ δίκιδιαι, τὸ δωροδοκεῖσθαι. Est & τινὰ δωροδοκῶν τινὰ, τὸ χρήμασι διαφθείρειν, δῶρα διδόναι, δικάζειν, χρήμασιν ἀεὶ πάλειν.

δῶρα δὲ τοῦ πείθει καὶ αἰδοῖος βασιλῆας.

Munera crede mihi placant hominesq; deosq;:
Placatur donis Iupiter ipse datis.

δωροδόκος, δωροφάγος, δωροδοκία, ἀδωροδόκητος ὁ λαβαῖος ἕκαστα πράττων.

μισθωσάνα, ὁ ἢ μισθωμένος.) Observa discrimen, μισθῶν, locare, μισθοῦσθαι, conducere, ut liceri & licere apud Latinos.

αὐτοσχεδιάζοιμι.) αὐτοσχεδιάζειν est non tantum ψυδιδιαι, ἀσκέπτως λαλεῖν ἢ γράφειν παρὰ τὸ ἀληθὲς, sed etiam παρεντικὰ λέγειν.

ἀλλ' λύχνον ἔσβεσε.) ὑπερβολικῶς, pro lucubrare non desistit, nisi fortè lucernam, tota nocte ardentem aluit, ut experrectus studio uacare posset: quæ res homini studioso, & subinde aliquid meditanti percommoda est. Cicero contrà: Lucubrationes, inquit, detraxi, meridiationes addidi, sed senectute & ualetudine postulante: quæ uenia non est danda adolescentibus.

διακρίνων τοὺς λόγους.) Lego, ἐκκρίβων, quanquam & διακρίνω locum habere potest.

οὐ πρὸς αὐτὸν πιφυκώς.) Hoc ex aliquo inculcatum uidetur, qui etiam ingenij laude ornare Demosthenem uoluerit: aut certè ad maturiorem ætatem referendum est, ut iuuenis scripserit orationes, senex etiam extempore habuerit, ingenio, exercitatione diuturna, & dilatato & confirmato.

ὑπωμόσατο δὲ δίκας.) Suidas, ὑπορτίδιαι τῶν δίκῶν πρόφασιν χρώμενον ἀποδημίας ἢ νόσον ἢ τινὶ τῶν παραπλησίων μὴ ἔρχεσθαι. Vnde ὑπωμοσία, ἔνορκος ἀναβολή. Diondas interceßit, rem distulit. quod nescio quàm bellè huc quadret. Quare non abest mendi suspicio.

ANNOTATIONES IN Lucianicum Demosthenis encomium.

Τὴν ἐντοῦθεν βιόντων ἐν ἀριστερᾷ.) Scilicet, ὁδὸν, quæ hinc exeuntibus ad lævam est.

δὲ ἕκτης ἐπὶ δίκα.) Scilicet, ἡμέρας, sed mensis nomen dissimulatur, ob incertum, ut opinor, Homeri natalem. Nam si, quo seculo fuerit natus, ignoratur, ut paulo post fatetur: dies eius natalis sciri quì potuit? Eum igitur natalem arbitratu poetarum confictum fuisse existimo. Iulius Firmicus tamen huiusmodi thema illi constituit cum Pindaro commune, cuius longè alia & fortuna & natura fuit: ut & Demosthenis & Hermodori: quorum nataliciam figuram in fine huius Operis

operis & ipsam addemus, καί τοι πιπλασμένῳ ἐχ ἕτερον ἢ πλατυκλῶ δοκοῦσαν εἶναι καὶ αὐτῶν. A

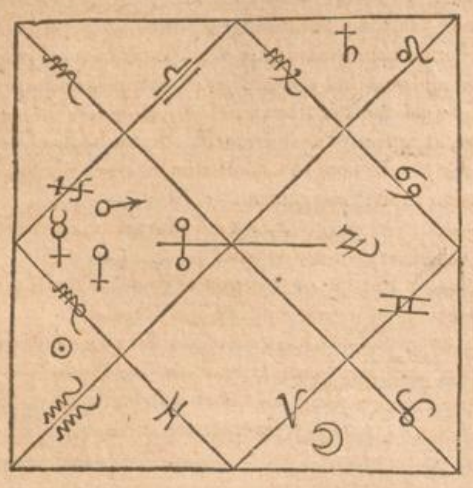

Vnde colligas, eũ mense Decembri fuisse natum aut Ianuario: quo tempore Sol capricornum perambulat: Nisi forte ☉ ad ♑ ♄ ad ♌ sit referendus: quæ ☌ magnas uires habet, & ad oculos lædendos, & multas calamitates inferendas.

ἀμίλει μὴ ἴφω καὶ τότε διόμενος.) Omnino quidem inquit, & ea re indigens, id est, eam quoq; ob causam. ἀμίλει, aduerbialiter. Varinus, τοιγαροῦν, τὸ λοιπὸν, ἁπλῶς, καὶ διὰ ἕτο, βιβαιοτικῶς. Hesychius addit, διό, ὅτως, ὅν. Etymologicon, δηλαδὴ, πάντως· ἐπίρρημα γάρ ἐστι συγκατάθεσιν δηλοῦν. Budæus, Atqui, nimirum, scilicet, certè, prorsus, ἐπειδὴ, etenim. Aristophanes, ἀμίλει δίδασκε. Quin tu doces?

βαναυσὰς ἐδοξέ μοι.) αὐκολόβον siue αὐτίπλωσις pro βαναυσαύτι, uel ἐπειδὴ βαυίσω.

καλῶς γε σὺ ποιῶν.) Approbandi formula.

ἐκεῖθεν δὴ ἀρξάμενος.) ἐκ ἕτερ ἀορὶ τ νυκτ.

δεῖ μὴ μοὶ καὶ τ πρὸ πάτε.) Paulo ante, ἀμίλει καὶ τότε διόμενος.

προσεπῶν τετονὶ διόμενος.) Necesse habens hunc salutare.

τ τ πολιμάων νιόν.) Vide Attica Pausaniæ.

λαθαμένον.) Ἀ λαθίμαι παρακάμνω. λαθόμενος, aliud est, παρὰ τὸ λάθημαι.

ἐνοχλεῖν τ δημοσθένει.) Pro τῷ δημοσθένει ἐνοχλῆσαι, negocium Demosthenì iamdudum inquit, utiq; facessissem. Alludit, opinor, ad Doricum illud prouerbium, ὅτι τὸν χαρὶ ποτιφέρονται ἐπικαλεῖσθαι διὰ τὸν διόν, quod Latinus poeta interpretans:

Ignauæq; inquit, mouent numina nulla preces.

δοκῶ μοὶ δὲ σύροιας ἢ ὅμαρον ἐπιγράψασθαι.) Sic Aldus: alij, σύνοιας. σύροια copiosum flumẽ uersuum significat hoc loco: aliàs prosperitatem, successum. Vnde τὸ σύροῶν, frequens Epicteto nostro uerbum. σύνοια, beneuolentiam. Etsi autem utrunq; sententia ferre potest: tamen σύροια plus arridet. Sic Cic. Tusc. 1. Poetam, inquit, graue plenũq; carmen fundere, id non fit sine cœlesti aliquo mentis impulsu. Δὲ σύροιαι, subintelligitur, ἕνεκα, διὰ τὸν σύροιαν, & tamen ἐπιγράψασθαι ἕ πεποιημένων, insolentior constructio & suspecta est, pro τοῖς πεποιημένοις. Et hæc mutatio casuum oriri uidetur ex notis compendiarijs scribendi, quas alij aliter & pingunt & legunt. Sic non multo post, τὸς δὲ ῥητορικὸς λόγος καταφρονεῖς, fortasis, αὐτὶ ἕ, ἕ δὲ ῥητορικῶν λόγων καταφρονεῖς, τὸ ἐπιγράψασθαι, Virgilius his uerbis interpretatus uidetur.

— Neq; Phœbo gratior ulla est,
Quàm sibi quæ Vari præscripsit pagina nomen.

Δὲ τὸ ἢ ἀαρῶ ὄνομα ἐπιγραψαμένος σοὶ δόξ.

ὡς δὴ σύ τι ἢ ἀπόρων ὀργασαμένος.) Sic legendum pro σοί.

τὸς ἥρως.) Pro ἥρωας κατὰ κρᾶσιν ἢ συνοπτικῶν.

πλέων ἀμί.) Plus in eo sum animo meo, ut ab Homero faciam, id est, magis inclinat animus ad Homeri laudes. πεπάχθαι πρὸς ἐμόρε ἢ δημοσθένε, stare ab Homero, facere cum Demosthene.

ταύτῃ κατὰ τὸν ὑπόθεσιν.) τὸ ταύτῃ, παρὰλλαξιν δοκεῖ, aut κατὰ τὸν ὑπόθεσιν, ἐπιξύγνυσις est siue διασάρκωσις. Sed quoniam ipsum argumentum orationis præclarum tibi uidetur: quoniam Demosthenem quem celebrare institui, magnum uirum iudicas.

τὸς ῥητορικὸς λόγος καταφρονεῖς.) Non multo post, πόθεν γὰρ δὴ πορφυροῦν αὐ τὸν σὸν καλλιέπτον, & apud Aristophanem, ἀφροδαιτῶν καὶ πορφυρῶν ἢ ἥλιον. ubi πορφυρῶν αὐτὶ ἕ καταινῶν καὶ ἐπισκήπτομαι, ἐκὶ ᾗ αὐτὶ ἕ καταφρονῶ poni uidetur.

καὶ τὸ μὴ εἰνοβαρὶς.) Iliados α.

μίθας.) Olynthiaca β.

τὸν ἀσύλειαν.) ἀπρασίαν ἢ βίν habet Demosthenes, nisi ad Midianam alludat.

καὶ τὸ ἢ φρὸς μισοβάρβαρον παντάχε.) Et animum barbaris ubiq; infestum. τὸ ἢ φρὸς, scilicet, ἢ δημοσθένε. Mores inimici barbaris, id est, animus Demosthenis amans Græcorum, infestus barbaris, sicut τὸ μισοβάρβαρον, etiam in Homero commendant Plutarchus & Isocrates in Panegyrico.

ὁ τὸν παῤῥησίαν, ὥς φασιν, αὐειμένος.) Libertate, ut aiunt, soluta, ab αὐίειμαι, id est, ὁ μηδὲν ὑποστελλόμενος ἀπᾶν, καὶ παῤῥησιάσασθαι πρὸ πάντων ἀνθῶς.

ἢ τὸς ἀχαιός.) Illo qui Achæos, id est, Homero, quem in reprehendendo nominare ueretur, μάλα περιπέντος. quanquam persona Thersitis fœdissimi & importunissimi scurræ excusari potest, cuius ea uerba sunt Iliados α. Sic autem commendatur:

θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἀκολάκα
ὃς ῥ' ἐπ' ἐνι φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη.

Deinde ἐπίσβολος ille sic increpat Græcos:

ὦ πόπονοι, λόκε' ἐλέγχε' ἀχαιΐδες, οὐκέτ' ἀχαιοί.

μύθοις τὸν φορὰν σκεδαννύντος.) Fabulis impetum belli dissipantis, uel, luxantis: quod est contra naturam rerum. Animus enim concitatus, deq; uita dimicans, prolixas disputationes non admittit. Vide Glauci & Diomedis permutationem, Hectoris item & Aiacis: aliorumq; complurium.

ἐς οἰνοδὸς ἄρκτος.) Iliados μ.

B βάσεις.) Sic uidetur appellare numerosas clausulas periodorum: quæ ijs tanquam innitantur. Budæus, clausula rhythmi, & rhythmus ipse, & pars rhythmi, αὐάπαυσις, rhythmi positio. ἑδραία βάσις, Ciceroni, id quod numerosè sedet. Hesychius βάσις ὁ ῥυθμὸς, στίγμα, βῆμα, πορεία ἕδρα, ὁδὸς. ἔθος βάσιμον, ἱδρεῖον, βίβαιον, πάσιμον, πορευτικὸν, ἐπίβατον.

οὐκ ἔξω δόξ.) Non extra poeticam uoluptatem collocant, id est, pero inde me afficiunt, ac si poema legerem.

δεῖ γὰρ τὸς ἀγαθός.) Oratione πρὸ στεφανός.

ἔνι μὲν ὀμόσσαι.) Iliados δ'.

πολύπον ποτὶ σφέας.) Oratione κατ' ἀριστοφάνε.

ῥεῖτα πύθωνα.) Oratione πρὸ στεφανός.

νεφάλας.) Iliados δ'.

πόρας μὴ γὰρ.) Oratione πρὸ στεφανός.

ἔδ. μοὶ ἢ καὶ πάθη καὶ διαθέσεις κ ῥοπὰς λέξεως κατεμανθάνων.) πάθη non refero ad λέξεις, sed uehementiores affectus, διαθέσεις, leniores, quæ aliàs ἤθη dicuntur, intelligo.

ἐκ τ παραβοπῶν ἐπανόδους.) παραβοπὰς uocat, τὰς παρεκβάσεις, καὶ ἐκβολὰς regressiones ab egressionibus.

αὐτὶ δίσιν ἢ παρισώσεων.) De his in Isocrate diximus.

σχημάτων τραχύτητος.) De his consulatur Hermogenes.

πόθεν γὰρ δὴ πορφυροῦν τὸν σὸν καλλιέπτον, τοιούτον δὲ γιγνώσκων.) Suspecta mihi lectio est. Malim, ὥς πορφυροῦν, τοιούτον ἄνται, uel τοιούτον γε. Qui igitur tuam Calliopen aspernarer, quam talem esse norim?

ὑπαρχειν τοῖς δυνάμεσι τὰς ἀρετὰς ἐπιπλέχθαι.) δυνάμεις appellat, τὸν ποιητικὸν, καὶ ῥητορικόν. Sic Cic. 1. de Orat. Finitimus oratori poeta, numeris astrictior paulò, uerborum autem licentia uberior. Item alibi, oratori poeta multis ornandi generibus socius ac penè par.

C

ἱδραίαν τινὰ κρηπῖδα.) Satis firmum fundamentum iacere. Pertinet hoc ad ignorationem ἕ πορισάσιν, quas subijcit, ætatis, natalij, patriæ, &c.

ἢ νύμφον ἕ δρυάδων.) Aut nympham è genere Dryadum, scilicet, μίαν.

ὑστυπίαν.) Sic Aldinus codex, quod quid sibi uelit, nescio, sed alij σμύρναν, rectius opinor, ut in Epigrammate:

ἑπτὰ πόλεις διδρίσσοι πόρι ῥίξαν ὁμήρε
σμύρνα, ῥόδος, κολοφὼν, ἴος, χίος, ἄργος, ἀθῆναι.

τὸ μιλησιγενῆ.) Malim, ἕ. Scriptores enim elegantes etiam τὰ τῆς χυικῶς ἢ ὁρικῶς accepta, suis generibus & casibus & numeris exprimere malunt, quàm neutro genere, & ἀκλίτως, ut solent Grammatici, ut ἢ πρὸς, scilicet, πρόθεσις. ὁ ἦ, scilicet, σύνδεσμος.

τύχῳ ἦ πρεσβείας ἢ πάθος ὀμμάτων.) Fortasse, διὰ τύχῳ πρεσβείας ἢ πάθος ὀμμάτων. Vide Suidam in nomine ὅμηρος. Herodotus in uita Homeri, οἱ κυμαῖοι τὸς τυφλὸς, inquit, ὁμήρε λέγεσι.

ἕ ἡρωικόν.) Troiani belli tempus, & paulò superius, quo Hercules & Theseus floruerunt.

ἕ ἰωνικόν.) Quo tempore Smyrna & Cumæ conditæ sunt, ut ex Herodoto colligo.

ἐν λῶ κῦ.) Euripidis in Phœnissis prior uersus est:

ἀ πᾶσι ταυτὸν καλὸν ἦν σοφόν τ' ἄμα,
ὃν ἀμφίλυκτ' ἂν ἦν ἀνθρώποις ἔρις.
Eadem si pulchra cunctis & sapientia
Essent: non esset tanta controuersia.

μήτ' ὄπως πρὸς τὸν Ὅμηρον.) Sunt qui Homerum & Hesiodum æquales fuisse scribant, & citatur ex Hesiodi opere nescio quo, uersus:

ὕμνῳ νικήσας τὸν χίον βάον ὄμπορον.

Quo se hymno uicisse Homerum gloriatur.

ἀλλὰ μὴν βέλτιον εἶν.) Pro, ἴσως δὲ βέλτιόν ἐστιν. est ἀλλεπάλληλος oratio. ὅρα ὅπως μὴ βέλτιον εἶν.

πρὸς τὸν ἄρτι μοι κεκμηκότα.) Scilicet, γίγνεται, ὡς κατέστη, ut 1. Olynth. ἐς τὸν αὐτῷ κεκμηκότα τὰ δὴ φορεῖν τοῖς ξένοις κατεστήκει, de præterito tempore intelligẽdum. Nam encomium Homeri absolutum iã erat.

ποίησιν ἄπρακτον.) Poesin absq; rebus gestis, ociosam, ignauam.

ἐπίδρομόν τε καὶ λεῖον.) Et ad cursum expeditum & planum.

μόνον ὀνομάτων.) Tantum à te uerba tanquam ad paratum obsonium condimenta requiruntur.

αἱ λεπαραί.) αὐθηραί. Suidas. Videntur hæc ex aliquo Lyrico aut Melico esse sumpta. Hoc epitheton, nisi fallor, Diogenes Athenis commune esse dixit cum aphyis, pinguibus pisciculis.

ἔρωτας θεῶν.) Vt Vulcanus adamauit Mineruam, Boreas Orythiã rapuit.

λιμένας.) Vt Neptuni & Martis de cæde Alirothij: & Orestem Minerua contra Furias defendit.

κατοικήσας.) Vt Pallas arcem Athenienſem incolit.

ἀλλάδος ἔρεισμα.) Videtur & hoc è poeta quopiam sumptum. ἔρεισμα per ει, ab ἐρείδομαι, fulcrum, munitio, arx, propugnaculũ. Hesychius ὑποβαστακτῆρα interpretatur. Varinus ἕδραιωμα, τέχισμα, τείρισμα, ἕρμα. Sed ἔρισμα per ι, ab ἐρίζω, lis, ἔρυμα per υ, etiam, Suidas φύλαγμα, τεῖχος, ἀσφάλισμα. Videtur à uerbo ἐρύομαι fieri, quod, tueor, custodio, libero, significat. apud Homerũ ἀπόστολοι, οἵτινες ἔρυσαν πρὸς δῆιον ἀνάστη. εἴδη γε μικρὸν τὸ μεγάλων ἄστρ σφαλερὸν πύργε ῥῦμα πόλεντη. παρὰ τὸ ῥύομαι. Apud Sophoclem.

καὶ δωριάς.) Pallas oleam, Neptunus equum, Ceres frumentum, initia & leges.

ἐλευσῖνα.) Atticæ oppidum, ubi initia Cereris celebrata fuerunt.

νόμων.) Vt Draconis & Solonis.

δικαστηρίων.) In oratione κατ' ἀριστοκράτους recensentur, τὸ ἐν ἀρείῳ πάγῳ δικαστήριον, τὸ ἐπὶ παλλαδίῳ, τὸ ἐπὶ δελφινίῳ, τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ, τὸ ἐν φρεατοῖ. Vbi etiam quæ cuiusq; prætorij aut iudicij ratio fuerit, explicatur.

πειραιῶς.) Contractè pro πειραιώνος, à nominatiuo πειραιεύς. Videtur autem dici, παρὰ τὸ πόρῳ, à traiectu. Piræeum, ut lib. II. Diodorus tradit, Themistocles, profligatis Persis, κατασκευάσας κάλλιστον καὶ μέγιστον λιμένα τῶν κατὰ τὴν ἑλλάδα.

καὶ ἀποικίας.) Isocrates in Panegyrico, Athenienses, inquit, πολλὰς μὲν ἐφ' ἑκάτερα τῆς ἠπείρου πόλεις ἔκτισαν; πάσας δὲ τὰς νήσους κατῴκισαν.

φορείων δαλατίων τε καὶ χρεείων.) De his ullum facere uerbum superuacaneum est, cum res gestæ Athenienſium, monimentis omnium ferè doctorum celebrentur. Quæ qui non legit, uel Panegyrico Isocratis contentus esse potest, quod ad hanc quidem rem attinet.

ἴσῃσι ἀξίοις.) Ex æquo, pro dignitate. Pleonasmi quædã species, fortasse legendum, ἐπ' ἴσης ἀξίας, pari dignitate. Locus autem qui citatur ex Demosthene, extat in oratione περὶ στεφάνου.

ἀπαρτᾶν τὸ ἐγκώμιον.) ἀπαρτῆσαι τὸ λιμάσαι, ἀπαρτίσαι ἢ τὸ τελεῦσαι, Suidas. Sic Demosthenes περὶ στεφάνου, ἀπαρτῆσαι τὸν λόγον τῆς γραφῆς, subterfugere, & de industria aberrare ab obiecto crimine, et inferre à re aliena.

ἐν νόμῳ τοῖς ἐπαίνοις ὄν.) Pro, ἐν νόμῳ ὄντος καὶ νομιζομένου.

παριμπόρευμα φέρων ἐνέθηκε.) ἐμπόρευμα, ipsam mercem significat, παριμπόρευμα, προσθήκην καὶ παρέργον, accessionem mercis, corollarium, auctarium, additamentum. τὸ φέρων autem, eleganti & usitato pleonasmo accedit.

ἡ θυσία.) Et quidem apparet, eum maluisse celebrare Theseum Athenienſem heroem, & patriam rempublicam, quàm Laconicã meretriculam, ingeniosè quæsita occasione, ut aliud agere uideretur. Est igitur & illa oratio τῶν ἰσχνματισμένων λόγων.

μὴ σοι μεῖζον προσκείσεται τὸ πίγραμμα τῷ δυλάκῃ.) Ne inscriptio sacco maior adijciatur. fortasse legendum, μεῖζον τὸ πίσαγμα ἢ δυλάκης. ut sit πίσαγμα res quæ in saccum conferur. Lexica interpretantur, tũ centones qui asinis & mulis insternantur, tum accessorias sarcinas. Inscriptio sacco maior esse quì potest? ἀδύνατον ergo & παράδοξον uidetur idem hîc significare, quod τὸ παριμπόρευμα.

λαμπροτόρων τιμήματος τριηραρχικοῦ.) De trierarchijs egimus in Isocrate, nec pauca ea de re sunt apud Libanium & Vlpianum. Ordines apud Athenienses olim fuerunt, τῶν γεωμόρων, πεντακοσιομεδίμνων, ἱππέων καὶ ζευγιτῶν. De quibus uide Libanium in argumento Midianæ orationis.

τῶν ἐπαίνων ἀπιστοῦσι τοῦ αὐτοῦ δεδιμιεργημένων.) Et hæ quidem laudes ueriſsimæ sunt.

Nam genus & proauos, & quæ non fecimus ipsi
Vix ea nostra puto. —

Rectè apud Ouidium Vlysses ait.

ἐπὶ τῶν ὑσιόδου ἀρχῶν.) Vide initium Theogoniæ apud Hesiodũ. Et Persius:

Nec labra, inquit, fonte prolui Caballino:
Nec in bicipiti somniasse Parnasso,
Memini ut repentè sic poeta prodirem.

πολὺς μὴ ὦ.) πολλῶν αὐτάξιος ἄλλων. Multus tibi est, id est, multorum instar, copiamq; dicendi suppeditat.

ὁ κατάλογος.) Commendatio à præceptorum excellentia. Sic Demosthenes in oratione πρὸς τὸν λακρίτου παραγραφῶν, μέγα * πρᾶγμα, inquit, ἰσοπρέπειν μαθητῆ.

ἀλκιδάμας.) Huius extat oratio κατὰ σοφιστῶν.

σύβυλλος.) De hoc libet ascribere uersus, quos citat Laertius è Comico quodam, in uita Euclidis:

ὁ ὑβριστικὸς δ' σύβυλλος λοιδορεῖν ἄρχει
κἠ ψευδολογεῖν λόγοις τοὺς ῥήτορας λυπῶν
ἀπῆλθ' ἔχων τὸν δημοδίκου ῥωβεστὸν μυλόβραν.

ἐδόκει γὰρ αὐτὸν καὶ δημοδίκου ἀκηκοέναι καὶ ῥωβικώτερον ὧν πάνυ σφόδρα. Vbi fortè legendum, ῥωβικὸς, ὁ πάνυ, ὁ τὸ ρ μὴ διπλασιάζων καὶ φόρων. Cæteri rhetores uel ex Plutarcho satis noti sunt.

κατ' ἀθυσίαν κωμῆν.) κωμῆν per ο, γαυριᾶν, μέγα φρονεῖν, φυσᾶν, γαυριᾶσθαι, σιφανᾶσθαι, χλιαρεῖν, propriè est, ῥιχῶν ὑπόβρεχα κεκομᾶσθαι. κωμᾶν uerò per ω, si rectè scribitur, quod nõ existimo, αὐτὸ τὸ κωμᾶσαι, pro commessari capitur. utcunque sit, hoc uult, impunè illum indulgere genio potuisse: quo statu rerum portenti instar est, si quis adolescens non corrumpitur. Sed quò rarius, hoc præclarius: quò difficilius, hoc pulchrius. Hinc Isocratis Nicocles, τὸν σωφρονοῦντα ἐν τοῖς διωκάσαις, τὸν καρτερίαν ἐν τοῖς τῶν νικητῶν ὀλκίαις commendat.

ἐν ἐπὶ τὰς φρένας.) Hanc παλαιὰν ἐπαῖνον appellat Suidas, quæ cum maximas opes impudico quæstu congessisset, Thebarum patriæ suæ mœnia restituit, cum hac inscriptione, ἀλέξανδρος μὲν κατέβαλε, φρύνη δ' ἀνώρθωσε. Vir autem factus, Laidem 10000. drachmis noctem unam æstimantem, hoc dicto, * μεταμέλειαν τοῦτο ἐκάνετο * τὸ μεταμέλομαι, contempsit.

ἀριστοτέλης.) Horum trium Plutarchus non meminit, nec ego alibi legi. Sed Lucianum aut de industria fingere, aut non citra autorem hoc affirmare, facilè crediderim: quamuis temporum rationem hic minus curare uideatur, qui æquales & minores etiã Demosthenis magistros tribuat.

διτταὶ ἐπ' ἀνθρώποις ὁρῶν ἀγωγαί.) De duplici amore & uenere ἐρωτικῆς, καὶ παιδικῆς, non dissimilem in modum Plato quoque & Xenophon in Symposiis disserunt. Lemmata autem, quæ hic è tragico citantur, Euripidis esse existimo, cætera uerò ipsius Luciani.

ἀγρίαν καὶ κυμαίνουσαν κλύδωνα.) κλύδων usitatius genere masculino. Coniunges autem, κυμαίνουσαν φλυμαίνουσαν νῶν ὑμᾶς: ut sit organicus datiuus.

αὐτόχρημα δαλατίου.) αὐτόχρημα Suidas, ἀψευδῶς, παν ἀληθῶς, παντελῶς, quasi esset aduerbium, τῷ ὄντι, τῇ ἀληθείᾳ, ὡς ἀληθῶς.

ἀυσαλδᾶς.) ἀυσιάτης, à uerbo ἀυσάω, iuuo, sano: unde & πολυαλδὴς. & ἄλδαια τὸ χρῖσμα.

αὐτὸ τῶ κάλλους.) Platoni particula αὐτὸ addita nomini, significat τὸν ἰδέαν ἢ πρᾶγματος, quam uocem & Aristoteles ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικὰ sæpe repetens parum probare uidetur.

ἔρωτι δὴ πάντα πόριμα.) Sic Ouidius:

Inuia uirtuti nulla est uia. —

σωφρόνα νύκτας ἐπιπόνους ὀμβρίας.) Hinc ipse rogatus, quo pacto tantam dicendi uim sibi parasset? πλίον οἶνον ἢ τ' ὕδωρ ἀναλίσκων.

τῶν ἐννοίας καὶ τοῖς ὀνόμασι κατασκευῶν τὸν λόγον.) Orationem sententiosam, & uerbis minimè ociosis, sed ualdè significantibus densam intelligit.

τῶν διαθέσεσιν ἐκπριβῶν τὰς πιθανότητας.) Quanta cura leuioribus affectibus adhibitis, probabilitati seruiat.

ὁ λεωδόκος.) Dux opinor ille Athenienſium, cuius, præter Plutarchum & Diodorum, in Atticis Pausanias meminit. Callisthenes Aristotelis discipulus, satis notus est.

ἐγὼ

ὁ γὰρ ἀς τ ἀισχύλος.) Atheneus lib.1. μιδύων ἱστοία τὰς ῥαψῳδίας ὁ ἀισχύλος, ὥς φησι χαμαιλέων. σοφοκλῆς δὲ ὑπονοεῖ αὐτῷ, ὅτι ἀ ηὲ τὰ δίεντα ποιεῖ· ἀλλ' ὃς ἀληθέστερον.

πρὸς ὕδωρ λέγεν.) Hinc Clepsydræ nomen habent, item prouerbium, Hæret aqua. Sed hac de re plura suo loco.

τ νυκτερινὸ λύχνε.) Epitheton νυκτερινὸ omisi. Neq; enim lucerna in meridie accenditur, scilicet. Intelligendæ autem sunt lucubrationes, quas Ciceroni etiam fuisse usitatas, illa uerba declarant, quibus iam senex ad Atticum scribit, se lucubrationes detraxisse, & meridiationes addidisse.

ἀλλ' ἀ μιζάοις.) Sed si transires. μιτίοις, in medio per ι scribendum, non per diphthongum, ἀ μίτειμι, μιθέοις, ἀορ. β. fieret à μιθίημι, remitto, laxo. Pendet sententia, quia Thersagoram Lucianus interpellat.

ἀιμοθοινίας.) Viscerationis & epuli usum apud Athenienses fuisse, nusquam me legere memini: nisi fortè Panathenæa eò referri possint: qua de re uide argumentum Panathenaici Isocratici. δεῖνα νὴ δεῖ· ντόθιον, ὑ σύνοχία, βρῶμα, δεινόεμαι, σύνοχεμαι. Cætera uerò ex ipso Demosthene, ac in primis Oratione πρὸ τιφάνε, clara erunt.

ἐκδόσεις ἀρίστων πολιτάων.) Elocationes quæ sunt optimi ciuis officia. Est ἐπεξήγησις.

καὶ πρίσβεις.) Lego, πρισβάας.

νομοθεσίας τὴ μεγίστ. πολιτ. συμάτων ἐμπεσόν.) αὐτεπίπλησις ἀττικὴ, pro μεγίστε ἐμπεσόντ. Cum rerum ab eo in repub. gestarum mentio incidit: ridere mihi subit eum, qui supercilia contrahat, id est, te Lucianum. Sunt uerba Thersagoræ.

ἔγ, ἔφη, πρὸ τ λόγον.) Siquidem, inquit, in Oratione aliquo auxilio egemus, id est, si tu eges auxilio, λιτ' ἀτάεν τ προσώπε ἀναλλαγὴ; supple, non puto personuisse tuas aures rebus gestis Demosthenis.

διατιθρυλλῶδαι τὰ ὦτα.) Ouidius:

Personuitq; meas numerosus Horatius aures
Qui ferit Ausonia carmina culta lyra.

νέθον.) Alludit ad consuetudinem aquilarum, quæ pullos ad splendorem solis explorant, utrum germani sint nec ne?

οἷον ἐπὶ μιᾶς ὁρμύσης.) Fortassis, ὁρμύσης, à uerbo ὁρμύω. οἷον ἐπὶ μιᾶς, scilicet, ἀγκύρας. unde prouerbium, ἐπὶ δυεῖν ὁρμιῶν.

καὶ μάλα οὐ ἀπορεῖτε πρὸ τὸν λόγον ἄτ[illegible], ὃν ἔχων.) Videtur legendum, ἀπορεῖτε πρὸ τὸν λόγον, σὺ δὲ ἐκκαῖσι ἄτ[illegible] καὶ ὃν ἔχων ὅτε, πρώτε τὴ γνώμη λάβοιο. Nam ὅτε πρώτε τῶ γνώμῳ λάβοις, duriusculum uidetur.

συρακοσίας βαπίδας.) Harum luxum, ut & Italicarum, Plato etiã perstringit epistola 7. quem locum ascribere libet ad deterrendos à luxu adolescentes, eoq; magis, quòd in Academijs, quæ scholæ pietatis, uirtutis & sapientiæ esse debent, οἱ πολλοὶ τότε αὔδρας ἡγοῦνται μόνον τὸς πλεῖστα δυναμένε καταφαγῶν τε καὶ πιεῖν. Sic igitur Plato: λέγειν τι ἀναγκάζομαι, ἐπαινῶν τῶν ὀρθῶν φιλοσοφίαν· ἀς ἐκ ταύτης δῆτα, τι πολιτικὰ δίκαια καὶ τ ἰδιωτῶν παντα διατέλεν. διακῶν δὲ ὁ λόγος τὰ ἀνθρώπινα γένη, πρὶν ἂν ὦ τὸ τ φιλοσοφούντων ὀρθῶς γε καὶ ἀληθῶς γένε, ἀς ἀρχὰς ἐλθῃ τὰς πολιτικὰς, ὃ τὸ τ δυνασευόντων ἐν τοῖς πόλεσιν, ἐκτινε μοίρας θείας ὄντως φιλοσοφήσε. τοῦτο δὴ τῶν δικαιοτάτων ἔχων, ἀς ἰταλίαν τε καὶ σικελίαν ἦλθεν, ὅτι πρῶτον ἀφικόμην. ἐλθόντα δὲ μοι, ὁ τοῦτε λεγόμενε ἀνὴρ ὁ δόξαν, ἰταλιωτικῶν τε καὶ συρακοσίων βαπίδων πλήρης· ὁ δόξαν ὁ δόξαν ὅρισι, δίς τε τὴ ἡμέρας ἐμπιπλάμενον βῶ, καὶ μηδέποτε κοιμώμενον μόνον νύκτωρ, καὶ ὅσα τότων ἐπιτηδεύματα ξυνέπεται τῷ βίῳ. ἐκ γὰρ τότων τ ἰδὼν, ὅτ' οὐ φρόνιμε ὁδός ἐστι γενέσθαι τ ἐκεῖ τὸν ἐρανὸν ἀνθρώπων, ἐκ νέε ἐπιτηδεύων, δέδοκα, ὅτ' ἔτω δεινὰ τῇ φύσει κεκαθέστηκε. σώφρων δὲ ὁδ' οὐ μελλήσει ποτὲ γενέσθαι. καὶ δὴ καὶ πρὸ τὴ ἄλλε ἀρετὴ ὁ αὐτὸς λόγος οὐ εἰκ. πόλεις τε ἐδέμεθα οὐ ἐρημήσει κατὰ νόμος ὁδ' ἐστιν ἀσθ, ἀνδρῶν νομίζοντ οὐκ ἀλίσκεσθαι τῇ, δῆμε πάντα ἀς ἐκ τορβολὰς· ἀργῶν δὲ ἀς ἅπαντα ἡγουμένων αὐ δῆμ γίγνεσθαι, πολὺ ἐν σὺν χάρε καὶ πότε, καὶ ἀφροδισίων σπουδὰς διαπονουμένων. ἀναγκαῖον δὲ ἔναι ταύτας τὰς πόλεις, ἀς τυραννίδας τε καὶ ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρατίας μεταβαλλόσας, μηδέποτε λήγειν. δικάς δὲ καὶ ἰσονόμε πολιτείας τὸ ἐν αὐτᾶς δυνασευόντας, μηδ' ὄνομα ἀκούοντας, αὐνέχεσθαι. & Horatius:

Districtus ensis cui super impia
Ceruice pendet, non Siculæ dapes
Dulcem elaborarunt saporem,
Non auium citharæq; cantus.

λημμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπεροψίας.) Largitionum multarum & magnarum despectionem, id est, τὸ ἀδίκαστον, καὶ ἀδωροδόκητον. Videtur alludere ad leges Trierarchicas, de quibus πρὸ τιφάνε gloriatur. Comma ante ὑπεροψίας est delendum. De Persicis largitionibus uide Plutarchum.

ψηφίσματα, πρίσβεις.) Et hic, ut suprà quoque, πρισβάας lego.

συμπεριφέρομεν & τοῖς πλεονεκτήμασι.) Hoc uult, singula bona te ad se rapiunt, nec facilè ad aliud te deflectere patiuntur.

ἰσμηνὸν ὃ χρυσοπλάκατον.) Hymnus hic non extat in nostris codicibus, quem Horat. uidetur imitatus lib.1. carm.12.

Quem uirum aut heroa lyra, uel acri
Tibia sumis celebrare Clio,
Aut Deum, cuius recinat iocosa
Nomen imago?

ἰσμηνός.) Bœotiæ fluuius, ab Ismeno Pelasgi filio cognominatus.

μελίαν.) μελία δένδρε ἐστ & ἀπὸ μελίας τῆ ὀνίας ὄ. Item, μελίαι μελίαι, ὃ δόρατα, & μελίας κεφαλὸς, τὸ τ ἀνθρώπων γένε. Hæc Hesychius. hic neq; arborem fraxinum, neq; fraxineam hastam intelligendam esse, declarat epitheton χρυσοπλάκατον, quod ad mulierem, siue Deam, siue Nympham pertinet, aurea colu ornatam. Meliam autem Oceani filiam, hoc est, Nereidem facere uidetur Hesychius. Apud Hesiodum in Theogonia sunt Nymphæ μελίαι, quæ & μελιάδες, sicut δρυάδες καὶ ἁμαδρυάδες, uel quòd unà cum arboribus natæ sint, uel quòd in syluis & montibus uersentur.

σπαρτ.) παρὰ τὸ ἐσπάρθαι, quòd è satis à Cadmo draconis dentibus orta sit armatorum seges. Vide Ouidium Metamorph. lib.3.

λυκάμπυκα δύβαν.) Non Thebas urbem, sed hic Asopi Bœotiæ fluuij uxorem, de qua Bocatius lib.9. cap.36. intelligo. λυκάμπυκα uerò à cæruleo colore fluminis. ἄμπυξ autem τὸ περίκειμενον, reticulum aut mitra muliebris, παρὰ τὸ ἀναπυκάζειν καὶ σωίζειν τὰς τρίχας.

ἀρμονίαν.) Martis & Veneris filiam, Cadmi Thebarum conditoris uxorem.

δόλιν ἐμμενον ἰχνεύτ.) ἰχνευτ & lego, scilicet, τ πρὸ πλίνε. de quo Aristophanes, ὅτ & δὴ μόν & ἰγκατίλιπε τὸ λίντρον τοῖς ἀνοσιμένοις· & alibi, ὃς βρεντ καὶ ἀστράπτων συμπέφυρκεν ἁλάλα.

τὰ δ τ δικεοδίνε, ἀλλὰ σοι.) Est ἀποσιώπησις. non absoluit alterã collationis partem, in qua scripta Demosthenis celebranda erant. Sed scripta Demosthenis: uerùm illa, &c.

φορημάτων.) Ouidius:

— Magni gestamen Abantis.

Et Iuuenalis:

— Pathici gestamen Othonis.

ἀλακάτης.) A colu. ut in Pindarico carmine, χρυσοπλάκατον μελίαν.

τ σύδρυσιῶν ὃ δὲ δωρεὰν ἐφ' ἅπαξ ἐλθῆν.) Beneficia Deorum potius quàm Demosthenis intelligo. Mira constructio est, ut & in Orat. ad Nicoclem, λαθὸν δὲ τ ἐπιτηδευμάτων ὧν χρὴ τοιαῦτα, &c. Sed quid si legas, ἐφ' ἅπασας ἐλθῆν;

καθ' ἓν τῶν αὐτῶ λαλῶν ἐπανόμεν.) Hoc est, ἑνὸς τῶν αὐτῶ λαλῶν ἐπανόμεν. καθ' ἓν, pro, ἐφ' ἑνί, δι' ἓν. aliàs aduerbialiter, pro singulatim, quod Isocrates ad Nicoclem conduplicauit, τί γὰρ δεῖ καθ' ἓν, ἕκατον λέγοντα, διατρίβειν; τῷ καθὸν, opponitur, τὸ σύμπαν.

πρόεργε σοὶ γένοιτο ἀλλ', &c. μὴ καὶ πλέον ἢ γεγονὸς δάτερον.) πρόεργε εἶναι, operæ precium esse, πρόεργε γένεσθέ τινι, proficere, promouere, facere operæ precium. δάτερον autem τὸ ἕτερον, uidelicet, ἐκ αὔξησις, ἀλλ' ἐπίπασις τὴ φροντίδ.

καλὸν αὖ φῆς λέγεις τὸ ἴαμα.) Egregium sanè, inquit, remedium dixeris, id est, si ita res habet, ut morbus factus sit auctior: ineptam ego medicinam adhibui.

τ πρῶτον ἴοντα.) Eum qui primus (id est, antequam quisquam alius) hanc orationem aggrederetur, ὁ πρῶτ & ἰὼν, non τὸ πρῶτον, hoc est, ἐξ ἀρχῆς ἰὼν.

τάδε (fortasse, ταῦτα ἄ) ὕδε κατεκάλουν.) Ista uerò ante complura secula sunt absumpta, id est, tractata ab alijs scriptoribus.

βαρβαλωτάτεν ἔνα τῶν σωφρονεστάτων.) Prouerbium, ὃ τετριμμένε ὁδὸς ἀσφαλεστάτη.

τῶν ἐναντίαν γὰρ (fortasse, δὲ) ἄπειν, πρεσβύτερε ὄ φασιν.) Ego uerò diuersam institui tenere uiam, quam Anniceridè & Anniceris philosophis, consule Diogenem in uita Aristippi.

λαυτεργεῖν, ὁδὸς τ τετριμμένων ἐκτρεπόμενον.) Aut coniungenda uidentur, λαυτεργεῖν ὁδὸς: aut legendũ, λαυτεργεῖν, absolutè: τῶν ὁδῶν τὰς τετριμμένας ἐκτρεπόμενον.

ἐπὶ δὲ πλεῖστον ἐρεπτὶ & ὑπόβασις, ὑπόδημα, λαῖφος χαὶ, βάσις, ἕδρα.

ἐκκλησιαστικὸν ὃ δικαστικὸν.) Concionibus etiam propositam fuisse mercedem non memini me obseruasse. τὰ θεωρικὰ καὶ δικαστικὰ καὶ στρατιωτικὰ, uel ex Olynthiacis nota sunt. Nostra quidem ætate multi sunt adeò impij & alieni à literis, ut ἐκκλησιαστικὸν καὶ σχολιαστικὸν δοδίδωσι αὐτοῖς, opus esset, sicut Canonici in collegijs certo tempore accipiunt ἐκκλησιαστικὸν, quam præsentiam uocant,

παρόντων ἀ δι' συνήθειαν, ἀλλὰ διὰ φιλοχρηματίαν.

ἔχων οἴκαδε.) αὐτὴ τ οἴκοι.

παρῃρίψας.) Lego παραῤῥίψας.

ἄειμν ἀς τ δορσαγόρ.) Scilicet οἰκίαν, ut εἰς ἅδε, & apud Terentium, ad Dianæ.

τὸ μ, οὖν βιβλίον τοῦτο (ὅτι ἡ τ ὑπομνημάτων τὸ προσῆκον ὑμῖν μέρος, τὸ ἡ δρᾶμα τ βιβλίν) φησίν.) Lego μᾶλλον τόδε, δρᾶμα: τ βιβλίν uel redundare uidetur, uel potius transpositum, ut sic legatur, μᾶλλον τ βιβλίν τόδε, δρᾶμα: uel, τὸ προσῆκον ὑμῖν τ βιβλίν τοῦδε (Atticè pro τόδε) μᾶλλον, δρᾶμα. Si τ βιβλίν retinueris, τ ὑπομνημάτων redundabit. At libellus quidem hic (est autem ea huius libelli pars, quæ nostro instituto seruit, actio, hoc est, non narratio, sed dialogus) ait, &c. Hunc sensum esse non dubito: transposita esse uerba quædam, uemo, nisi imperitissimus mirabitur, qui unius & eiusdem autoris non nisi unũ exẽplar legerit, quiq; doctiss. & diligentiss. autores quàm librarios uel seipsum potius inscitiæ & incuriæ accusare maluerit.

τὸν φυγάδας ἐτίτακτο.) Vnde φυγαδοθήρας, autore Plutarcho, quasi uenatorem exulum dicas, nominabatur.

ἐπειδὴ εἰσῆλθον, αὐτὸ φράσει τὰ λοιπὰ τὸ βιβλίον.) Postquam uerò ingressus est: ipse libellus narrabit cætera. id est: Quid post Archiæ ingressum factum sit, ipse liber explicabit. Sunt autem hæc ὑπομνήματα non in aula Antipatri (uti reor) sed ex ingenio Luciani nata, τὰ λοιπὰ λαυτῶν λίγειν aggressi: magno sanè ingenio, acerrimo hoste, eoq; rege, laudes Demosthenis recitante.

τί γὰρ τ ἐστῶν κὰ δι ὑδρίας δημοδίνλω ἐν ἔχοντι.) Scilicet, δεῦ ἐμοί; uel, ὄφιλός ἐστι;

τὸ βυζαντίων τῶν χ.) Herodianus lib. 3. σιβῦρ μαθὼν τὸ βυζαντίον προκατειλημμένον, καὶ ἀδῆλον ὀχυρώτατα τετειχισμένον, &c.

ἐγὼ ἡ παρμενίων.) Cum Parmenion ab Alexandro Magno, priusquam Antipater rerum in Græcia potiretur, occisus fuerit: necesse est hunc locum esse mutilum & præcessisse aliquid, quo Philippi & Parmenionis colloquium Antipater referat. Facilis autem coniectura est, inuectum esse Parmenionem in Demosthenem, ut perturbatorem Græciæ, & belli concitatorem inter Philippum & Athenienses. Mutila sunt & ea quæ antecedunt, ἐ βοιωτίας, ἐδ' ἔνθα τί παρ' ἐμῦ λαβόντες: fortassis ἐ χρυσίον ἐν βοιωτίας, &c. ut suppleatur αὐ ἐπέσατι ἀφικέσθαι πρὸς ὑμᾶς. Non auro è Bœotia (quæ tum Macedonicæ ditionis erat) aut hinc à nobis accepto persuadere illi potuissetis? hoc est, cur non auro expugnastis eius constantiam? Videtur alludere ad Philippi dictum, Nullum castellum tam esse firmum, quin expugnari possit, si asino aurum gestanti pateat aditus.

παρ' ὑμῖν τυχὼν γενόμενον.) Apud nos fuisse natum: uelim ita cecidisse, ut apud nos esset natus, ut eodem amore patriam Macedoniam cõplecteretur, quo nũc Athenas. Sed hic sensus ad τῶν ἱππέων ἵππον accommodari non potest. Erat is quidem equitatus apud Philippum, sed in Macedonia natus non erat. uidetur itaq; nihil aliud dicere, nisi: uellem eum apud nos fuisse. γενέσθαι παρ' ὑμῖν.

τ γὰρ μετὰ διοπείθυς.) Vide orationem Demosthenis περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ. Lectio suspecta est: ἔχον διὰ φροντίδος τ ἀπεσταλμένων, αὐτὶ τοῦ, τοὺς ἀπεσταλμένους. ἐφρόντιζον quidem τῶν ἀπεσταλμένων usitatè dicitur.

λώλημά τι καὶ πρόβολος ὑμῖν.) Suidas πρόβολον interpretatur, πρόμαχον προστάτω, τοῦχος, ἀσφάλειαν. Item, πρόβολοι, inquit, αἱ ἐς θάλασσαν προπεμπόμενοι πέτραι, καὶ εἶον ἀπτάς τινος. Et in hac significatione hic accipiendum est hoc nomen, ut significet: quemadmodum rupes aut promontorium fluctuum impetum frangit: ita conatus nostros Demosthenes facit irritos.

ἐ πύλον ἔχομεν.) Fortasse, πύλας. Subactis enim Phocensibus, Philippus factus est Pylagoras. Qua de re agitur in oratione Demosthenis de pace, & apud Diodorum, & Plutarchum.

εἶον ἐκ μανδραγόρε λαδοῦσαντες.) Soporifica Mandragoræ uis non est ignota.

ἀπὸ τ θεάτρων.) ὅτι δεῦ τὰ θεωρικὰ πρακτικὰ γενέσθαι, tractatur Olynthiaca tertia.

νόμοις τριηραρχικοῖς.) Harum legum fit mentio in Oratione περὶ συμμορίας.

ἤδη χρόνε.) Nunc temporis, id est, hoc tempore.

πρὸς τῶν δραχμῶν καὶ τὸ τριώβολον.) Abiectum ad drachmam & tres obolos, id est, semidrachmam. Libanius, δυοῖν ὀβολοῖν facit mentionem in argumento Olynthiacarum. δραχμῶν uerò uel δικαστικὸν, uel ἐκκλησιαστικὸν μισθὸν fuisse conijcio. Vnde Isocrates in Areopagitico, ὅταν, inquit, ἴδῃ τινὰς τ πολιτ, αὐτὸς μ, περὶ τ αὐταρκείας ἐδ' ἐξεστιν ὅτι μὴ, πρὸ τ δικαστηρίων κληρουμένους, &c. De hac sortitione suo loco.

ἐκ ἀμφίκολον ἔχομεν.) Sine interrogationibus hæc sunt legenda. Quod autem ad res à Philippo gestas attinet, consulatur 16.

A Diodori Siculi.

ἐ πρίασθαι δ' ἐ μᾶλλον.) Repetita negatio uehementius negat.

τὸ πρὸς ἡδονῶν.) Scilicet, ὄντος, id est, τ ἡδέος κὴ τ χαρίσασθαι.

ἢ ἀριστείδου ἐπαίνου.) Vide Plutarchum in uita Aristidis.

ἐ γὰρ ἀξιωσάσεις, &c. τούτοις νῦν ὁ δημοσθένης ἐφάμιλλος.) αὐακλήθον. Ratio Grãmatica postulabat, τ τοῖς νῦν ὁ δημοσθένης. Sed huiusmodi ἀναστροφαὶ, sæpè & Latini & Græci scriptores sibi indulgent.

αὐτοῖς ἀπέειν.) Malim, αὐτ.

χάριτα μ.) Huius meminit argumentum orationis Isocraticæ de pace. Proxenus aditu Thermopylarum exclusit Philippum, ut in Orat. περὶ παρεκπρεσβείας, Demosthenes asserit.

ὀνῦν μὲν περὶ δὲ μακεδονίας.) Nihil est quod uereris Philippe. Nam Demostheni, ut & Dranci Virgiliano, Mauors uentosa in lingua pedibusq; fugacibus istis Semper erit.—Non statim bonus imperator erit, qui bonus orator fuerit. Nec id de se quoque Cicero dissimulat, cum Homericos uersus Iouis uenerem castigantis, ad se detorquet:

τίκτον ἐμὲν, ἔτοι δίδοσθ πολεμήϊα ἔργα.

ἀλλὰ σὺ ἐμβρόντα μετρόχιο ἔργα λόγοιο. Etsi enim rem in Cilicia non pessimè gesserat: tamen Parthorum incursionem pertimescebat: & Marcum Antonium hostem quidem iudicauit, sed non profligauit. Et quid, si Virgilio Drances est Cicero? M. Antonius, Turnus?

λάτοι πλέον αὖ ὀδὶ βιασαμένοις.) Pro, ὀδὶ μιλήσαντες, lego etiam suprà, ἔμ μιλήσαντες, duplex λλ, à futuro μιλλήσω scilicet, βιάζεσθαι pro βιασόμενοι. Est enim ἀορ. α. à uerbo μίλλω. Sic legendum esse testatur quod sequitur: βιάζεσθαι δ' αὐτὸν μὲ πάθεσιν, ἀναγκάσον ἐῶν.

ὀδ' ὑφ' ὑμῖν ἐγένετο.) Malim, ἐφ' ὑμῖν.

ἕωντα λάβοντες ἐκ ἔχετε.) Videtur ad ænigma illud piscatorum, de quo Herodotus in Homeri uita agit, alludere: ὅσ' ἕλομεν, λιπόμεθ' ὅσα δ' ἐχέλομεν, φορέομεθα.

καὶ τούτοις ἑκατῶν.) Himeræus Phalereus, Demetrij frater, & Marathonius Aristonicus & Eucrates Piræensis fuerunt, ut conijcio, siue oratores siue demagogi Atheniensium, nostris historicis minus noti.

καὶ τ ἄφιλον δημοκήλακα.) Fortasse, καὶ δημάδλω τ, &c. Demadem certè intelligit, ὁ γράψαντος, ut scribit Plutarchus, ὁ δῆμος τ δημοδίνυς δεύατον λατίγνω. ὑπορίδλω cur ἄπιστον uocet, eam esse causam conijcio, quòd florente repub. et ipse Demostheni suffragatus sit, mutataq; fortuna, eum non modò deseruerit, sed etiam accusarit. Vide Hyperidis uitam, apud Plutarchum, qui eum, sibi ipsi præmordisse linguam asserit, ne reipub. arcana prodere posset.

ἐχ ὅτῳ μέλει τρόπε πίστιν φίλων.) Non si cui curæ sint mores fideì amicorum, omne sync erum & constans ingenium existimanti. Hæc ego non intelligo, sed sic legendum censeo, ἐχ, ὅτῳ μέλει τρόπε καὶ πίστιν, φίλον πᾶν ἄδολον, &c. Non, si cui curæ sint mores & fides: amicum omne syncerum & constans ingenium existimanti.

βέλιν καὶ σπόρχιν.) Vide Herodotum lib. 7. qui Polyhymnia inscribitur. Darij legati à Lacedæmonijs conjecti erant in puteos. Qua de re Xerxe expostulante, hi duo se ultrò ad illi satisfaci[illegible] obtulerũt.

B ἐ καὶ μὴ λατὰ πολλὴν σχολὴν.) Quamuis ocio non [illegible]ndarem, id est, quamuis congressus ille breuior fuerit, quàm uoluissem.

ἔκ τι τ πολιτευμάτων αὐτ, ἔχον θαυμάσαι.) Id est, ἐθαύμαζον, propter ipsa in repub. acta admirabar. Sed malim, θαυμάσαι.

οἱ δ' ἀτίμοι ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν.) Pro, ἔ τις αὐ αὐτὸς παραβάλοι τῷ δημοδίνει. Obseruentur hic Demosthenicæ orationis elogia. λρότος, plausus est, sed uidetur effectus pro causa poni, ut dicatur oratio plausibilis, quæ applausum excitat. λροτῦσαι, inquit Suidas, τὸ τᾶς χέρσιν ἐπαινέσαι. ἔστι γὰρ ὁ λρότος τ γνωκιμέτων. τόνος, est contentio uocis. λέξεων σύνθεσις, compositio & numeri oratorij. αἱ δικανικῶν περιγραφαὶ sunt αἱ περίοδοι, quas Cicero ambitus, circuitus & quasi orbes uerborum, comprehensiones, continuationes, & circumscriptiones orationis appellat. συνέχειαι ἀποδείξεων, densitas argumentorũ & crebræ probationes. ἀποδείξεις, hic non Aristotelico aut Geometrico more sunt accipiendæ, sed αὐτὶ τ ἐπιχειρημάτων, cuiuscunq; generis illa fuerint. τὸ σωματικὸν, παρὰ τὸ σωμάτων, τὸ πυκνῶν, est densitas & frequentatio uerborum & sententiarum. Fabius lib. 10. Demosthenis dictionem iudicat Ciceroniana densiorem, astrictiorem, acutiorem, & talem cui nihil possit detrahi.

τὸ σωματικὸν.) Aliud est, τὸ σωματικὸν ἄτιον, de qua pugnæ philosophorum & medicorum. τὸ λρεστικὸν, intelligo, impetum & uim, ut si robustus miles umbone propellat hostem.

γραμματοῦσι τριηρίτας.) Fortasse, καὶ τριηρίτας. Innuit enim Aeschinem, opinor, qui scriba, & Demadem, qui nauta fuisse perhibetur.

C

τῶν

τῶν ἐμῶν γνώμων ἔχοντα.) Quid si τῶν αὐτῶν ἐμοὶ γνώμων; etsi & hoc bonum est, mecum sentientem, me astipulatore.

Ἢ δημοσθένης Ἀθηναῖος.) ὑποθετικῶς accipiendum esse, arguit quod sequitur, μάτην οὐ ἐπρεσβεύσαμεν. At si Demosthenes affuisset, frustra legatos misissemus.

ἀντιμιβίσασθαι.) ἀμβίσασθαι est resistere; μιβίσασθαι trãsire: ἀντιμιβίσασθαι, est & resistere hosti, & quocunque se conuerterit, consectari eundem, nec dare spacium praeripiendi quicquam.

μὴ γὰρ ἀ παρ' ἐλπίδα.) Fortasse, καὶ γὰρ, nisi ἐμφατικὴ sit ἔλλειψις, ut intelligatur, propterea contemnendus non fuerit Demosthenes. περιπαλαιπλῶς certè haec dicuntur, sumpta ex Epitaphio, qui inter Demosthenicas orationes habetur.

ἀνιαῶνς ἀσι.) Epiri populi, quos uel uinci, uel decipi facilè iniuit.

καὶ παντὸς ἐλάττων αὐ ἐχοντός.) Locus uidetur planè mutilus & corruptus: quanquam omnino minus habituri, id est, tametsi eius interfectio fraudi nobis futura esset. Non tamen affirmarim hanc esse horum uerborum sententiam.

ἔτι δὲ μᾶλλον ἀριστοτέλει μαρτυρεῖ.) Verbum προσπιπόνθαμεν, ad Aristotelem non puto referendum. fortasse legendum ἐπ' ἀριστοτέλει μαρτυρεῖ: Propter Aristotelis testimonium. uicunq; legeris, dura erit constructio.

Ἢ προσαφοιτηκότων.) Qui ipso, id est, Aristotele magistro usi erãt, se neminem unquam sic esse admiratum. Aristoteles & Demosthenes aequales fuisse scribuntur, et uterq; Athenis exulans, alter in Calauria, alter in Euboea eodem anno decessisse. Ac condiscipulos fuisse, Platonis discipulos, facilè admitto, καὶ συμπαφοιτηκέναι μᾶλλον αὐτῷ ἢ προσαφοιτηκέναι.

Ἢ περὶ τῶν ἄσκησιν ἐγκρατείας.) Ob continentiam in exercitatione, ac potius tolerantiam. uidetur enim ἐγκράτειαν αὐτὸ καρτερίας usurpasse, aut τῶν ἄσκησιν, καὶ τῶν ἐγκράτειαν coniunxisse. Nam homini uere studioso, & tolerantia laborum & continentia libidinum uehementer est opus.

Ἢ ὁρώντων.) Fortasse, Ἢ ἀχ ὁρώντων, ab ijs qui nihil uident, id est, uidentibus oculis caeci eramus.

προῆτο τῶν ψυχῶν.) ὑποφορικῶς, à uerbo πρεῖμαι, προΐημι, προῆμαι, προέμαι, προέσο, προεῖτο. Fortasse, προῆτο κατὰ μετάθεσιν αὐτὸ τὸ προεῖτο. Missam faciebat, aut, abijciebat animam, hoc est, uel conficiebat sibi necem, uel, despondebat animum.

οἷς ὑπὸ σοφῶν.) Hi satis noti erunt lecto Demosthene, quem qui pellegere grauatus fuerit, multò minus pueriles has annotationes legere dignabitur: quae quidem nemini multum proderunt, nisi cum ipso autore collatae: cuius germana sententia ut intelligeretur, conscriptae sunt.

ὑπογραφέας.) Qui apud Demosthenem ὑπογραμματεῖς appellantur.

τοῖς ἐμοῖς τίλασιν.) Hoc est, δαπανᾶσι.

εἰς τὸν ὀφειλόν συμβολυσάμενον.) ὀφειλὸν Suidas interpretatur, τῶν ἐπὶ κοινῷ ἐστίασιν, ut apud Terentium de symbolis esse. Item, ἐπιτελῶ, διαφορεῖ, συλλεγῶ. Videtur igitur, τὸ συμβολιλύσασθαι τὸν ὀφειλόν, si qui pauperior tributa pendere non possent, Demosthenes de suo aliquid illis suppeditasse, aut alioqui ad subleuandam illorum inopiam aliquid contulisse. Vide Midianae scholia.

μετὰ λαλλιμήδοντος.) De hoc nihil me legere memini, nisi quòd Plutarchus Pytheae & Callimedontis Carabi meminit, qui Athenis exularint: ceteri satis noti sunt.

βέλτιον γὰρ ἐξ ἐξ ψυχῆς μεταμέσασθαι.) Si ἐξ ἐξ ψυχῆς dicitur, ut ἐξ ἐξ χρόνου durum uideatur, sed tum μεταμέσασθαι absolutè, mutare consilium, & uitae institutum. Quid si μεταμέσασθαι τῶν ψυχῶν;

τὰς ὀρυχθείσας δυνατόρας.) Vide orationem Lycurgi κατὰ λεωκράτους. Codri historia uel ex Iustino satis nota est.

ἐντάφιον ἐν λάλλιστον τῶν ἐλευθερίαν.) Isocrates Archidamo, ἐντάφιον λάλλιστον τῶν τυραννίδα ἢ βασιλείαν appellat.

ἐξ καὶ θνήσκω' ἔμοι.) De Iphigenia Aulidensi Euripidis uersus. Legendum autem, ut est in Euripide, σύνοιδμοι, siue κατὰ συγκοπὴν, ab σύνοιδμοιν, siue ab inusitato σύνοιδμος. Sic etiam Iulius Caesar uerecundiae rationem habuisse scribitur in interitu, ut & Olympias Alexandri Magni mater.

ἀπαλλῶ μῶσαν τριῤῥᾶ λεφανώσεος.) Metaphora prouerbij sapiti.

λόγῳ καὶ ταῦτα.) Pro, καὶ ταῦτα λόγῳ, quod certè est usitatius.

ἀρχίας ὧν.) Imitatio dicti Alexandri Magni ad Parmenionis ad conditionibus à Dario oblatis.

ἢ ξυλινῶν ποτε τῶν.) Alludit ad oraculum bello Xerxeo datum Athenienſibus, quod apud Herodotum extat in Polyhymnia, id est, lib. 7.

ἐν μακάρων νήσοις.) Vide Chiliades Erasmi.

ἢ τὰς ἀς ἀρετῶν ψυχῶν.) Alludit ad Philebum Platonis.

ἐλευθερίας ἕνεκα.) Propter libertatis utiq; amorem. Libet epitaphij loco adijcere Demosthenis & Hermodori thema natalicium, ut apud Iulium Firmicum delineatum extat.

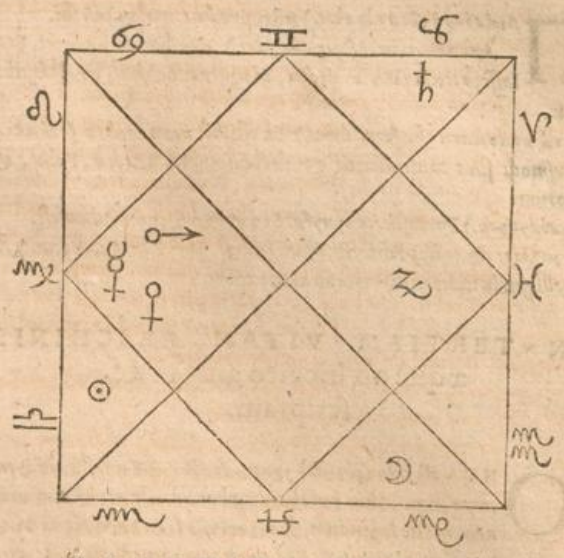

ANNOTATIONES IN vitam Demosthenis è Suida.

Καὶ τὰς ἐλεουὰς ἀνέλας ὅτ' αὐτός φησι.) Lego, ὁ αὐτὸς idem Hermippus. Nam ipse Demosthenes nusquam hoc dicit, neq; etiam ab inimicis tale quicquam illi obijcitur. Neq; profectò, ὁ ὑπερφυΐα καὶ ἀγρυπνία καὶ μόριμνα σωνχᾶς, conuicium hoc credi sinunt. Fortaßis alius quispiam Demosthenes lurco & ganeo fuit: sicut quaedam Platoni philosopho tribui uidentur, quae uel ad Platonem Comicum, uel alium quemuis potius pertinere uideantur. Sic ὁ ἐμπνευμία non minus quàm fortuna, immeritos auget honoribus, eademq; immeritos opprobrijs grauat.

ὑπὲρ ὑφωνίων.) De hac causa suprà diximus.

Ἢ ἰσάω.) Ἢ abundare uidetur.

πολυκράτης.) Eum fortaßis ad quem scribit Isocrates τὸ βασιλικὸν ἐγκώμιον.

ἐλεύνει.) Huius mentionem facit Plutarchus, pro quo tamen alij legunt Appionem.

τῷ χίῳ φιλοσόφῳ.) Historicus hic, non philosophus celebratur.

τῷ πρεσβυτάτῳ γένει.) Ἢ ἐν τῷ γένει, uel Ἢ γένει.

διαβαλὼν ἐπὶ μόσχῳ.) Ex Midiana coniecto, ἐπὶ τῷ μόσχῳ μειρακίῳ Ἢ σύγκωμ. Intelligendus autem est Aristarchus, caedis Nicodemi oratoris reus.

ὑπ' αὐλεωνίου.) Alij Satyrum tradunt.

λεπτίνου συγγενῆ ἐγνῶν.) Hoc negat Plutarchus. Demosthenes Ctesippum Chabriae filium facit in Leptinea, fortaßis auo cognominem.

κατὰ φιλίππου.) Lego, φιλίππε.

ἀοῤῥοῦς τῶν ἀκολῶ.) E Plutarcho apparet, τῶν φυλῶν, legendum esse, nisi forte id dicat, eum obturbantem populum ferre non potuisse.

ANNOTATIONES IN vitam Aeschinis è Plutarcho.

Πολύμον βέβαφας.) Prima editione me falsa distinctio decepit. Sic enim uerti: Cum apud Amphyctiones legatus esset delectus ad Amphissenses. Tu uerò sic uerba ordinato: πόλυμον βέβαφας ἀμφικτύοσι πρὸς ἀμφισσᾶς, τὸς ἢ λιμένα (scilicet, Ἢ βέβαιον) ὀργαζομένος.

ἡνίκα πυλαγόρας ὁρίζει.) Scilicet, ὑπ' ἀθηναίων. Pylagoras fuisse dictos eos, qui ad Amphyctionicum concilium Graecorum in Thermopylis interirent, non est ignotum. Haec clariora erunt ex orationibus falsae legationis.

ἄφεβον καὶ ἀμυσχάρη.) In oratione Demosthenis περὶ παραπρεσβείας dicuntur φιλοχάρης καὶ ἀφέβητος.

τῶν ἐν ταμίσοις.) Euboea locus, de quo in aduersarijs orationibus.

τὸ ἀλυσίδρον.) Ex orationis falsae legationis folio 50. apparet inuersa esse uerba, & legendum, ἐφ' ὃ καὶ τὸ δεύτερον ἐστεφανώθη. Quamobrem secundùm est coronatus.

κατὰ λεπτεφῶντος.) Fortasse, μετὰ, & pro λεπτεφῶντος. in nonnullis Demosthenicis codicibus legitur, λυφεσφῶντος. ἀλλαττος δὲ καὶ λυρώσας lego.

IN ALTERAM VITAM AESCHINIS, ab incerto autore descriptam.

Πειθόνων τὶ ἄτω τὰς νίκας.) πῶς; pro ὅτα, malim ἐκεῖ ibi.

καὶ τοῖς τιλειοτέροις αὐθράσι.) Nec hoc satis placet. Fortasse, τοῖς ἐντίλει αὐθράσι, magistratibus, aut, præstantibus uiris.

τὰ πλάσματα τῶν ῥητημάτων.) Id est, τὰ πεπλασμένα ῥητύματα, cuiusmodi sunt controuersiæ & declamationes Senecæ, Fabij, & aliorum.

σύαγωγον.) Fortasis, ἐπαγωγόν. Sed & illud commodum est.

μιλίτης ἀφανὴς.) Fortasis, ἀφιλὲς, id est, ἀλόγυ φιβῦς. Vtcunq; sit, intelligenda uidetur exercitatio artis expers.

IN TERTIAM VITAM AESCHINIS, æquè ab incerto autore descriptam.

ΟΝΤΑ δὲ λαμπρόφωνον γραμματοῦσαι.) Fortasis, ὑπογραμματοῦσαι. Initio putabam turbatum esse uerborum ordinem, & sic legendum, φιταγωνιστὴν ὄντα λαμπρόφωνον, καὶ ὑπογραμματοῦσαι ἀριστοφῶντι. Sed claritas uocis pro concione æquè necessaria est, ac in theatris.

αὐαγλῶσαι ὑπὸ Σαυνίωνος.) Surrexisse à Sannione, id est, τὸν Σαυνίωνα αὐαστῆσαι αὐτόν. Erectum esse, Sannionem eum subleuasse. Nisi quis τὸ αὐαγλῶσαι, αὐτὶ τῆ ἐκβεβλῶσαι ἀπεδοκιμασθέντα, malit intelligere, reiectum & expulsum esse.

IN VITAM AESCHINIS, ab Apollonio descriptam.

ΤΩι τῆ ἰαβῆ ἱερῷ.) Id est, ut opinor, τῷ ἀσκλεπιείῳ, Ad ædem Aesculapij. Sed Vlpianus (si rectè memini) Aristomachum quẽdam Heroem medicum fuisse appellatum dicit.

ἡταιρικίναι.) ἑτάρα αὐτὶ πόρνης ἕθος ἑταιρῶν, quod ad utrunq; sexum refertur, unde lex Solonis: ἢ ἡταιρικότα ἄρχειν ἢ βήματος.

τῷ πατρὶ ὑπηρέτει legendum. & ὑπογραμματοῦσι. & ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι. & ἐν τῷ πρὸ παραπρεσβείας. & φρατρίας ἢ φυλῶν.

νίος δ' ἂν λάλει.) Ex oratione πρὸ παραπρεσβείας, folio 47. apparet, legendum esse, νίος δ' ἂν ἔθλει καὶ χρόνῳ ὕστερον, &c.

σύνοιας καὶ ἀριστέων.) Fortasis, ἐπάνων καὶ ἀριστέων.

πλὴν ἐν τοῖς μέρεσι λαλεμένοις.) Hæc tractanda erunt in oratione Aeschinea τῶν παραπρεσβείας, ubi παραπομπὴν & νυμφίδα χαράδραν legitur.

FINIS.

IN ORA-